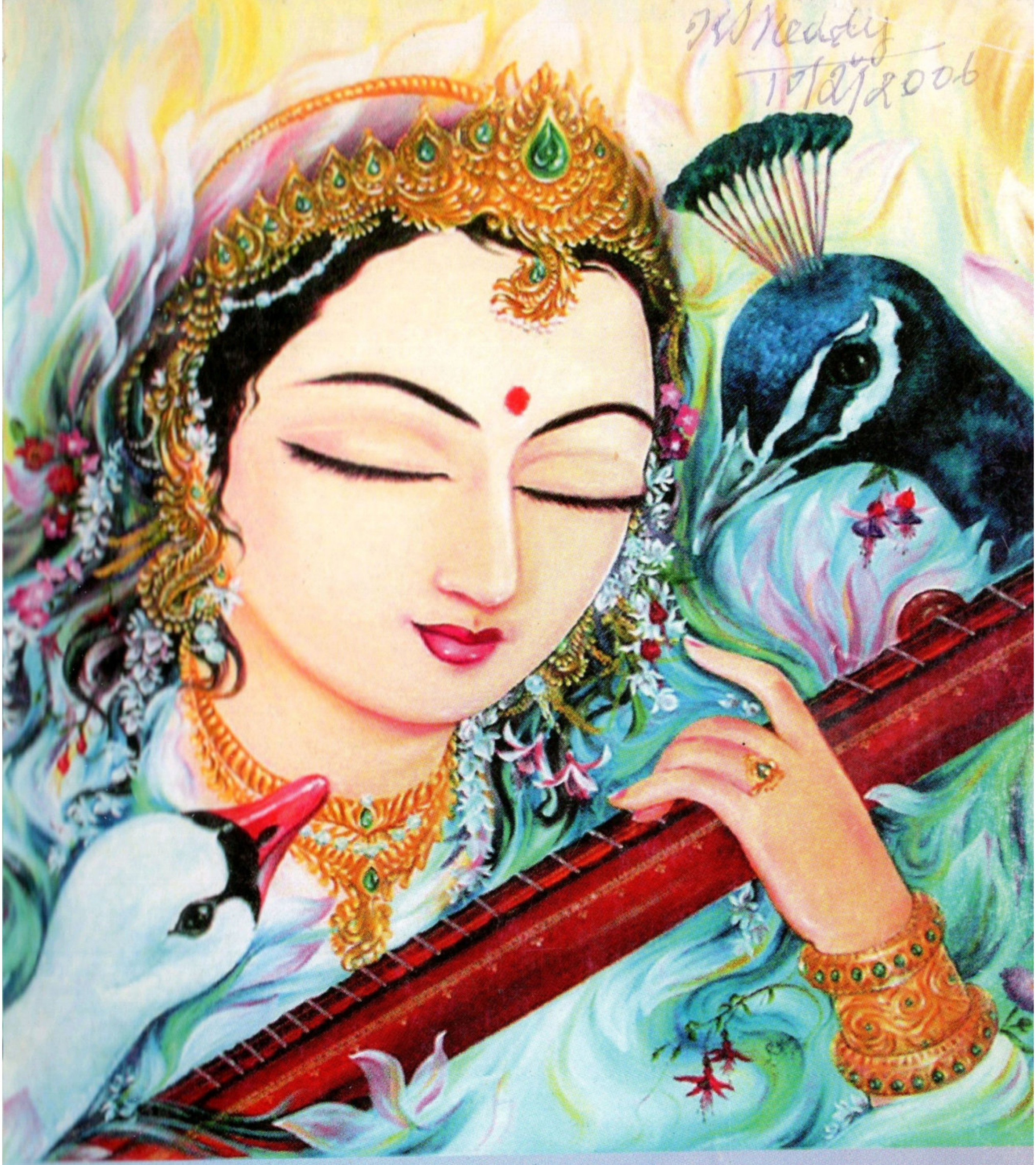

మహాసరస్వతి

(శ్రీమాత మహాసరస్వతి అంశ)

అఖిల భారత పత్రిక, ఫిబ్రవరి 2006

మహాసరస్వతి

II కర్మ కౌశలము

III వ్యవహార దక్షత

IV ఆర్గనైజేషన్ అండ్ ఆర్డర్

అనుబంధం

ఉపోద్ఘాతము

మానవజన్మనెత్తినందుకు ఏదైనా గొప్పపని చేయాలని వుంటుంది. అది దైవకార్యమైతే మరీ మంచిది. కాని దైవకార్య మేమిటో తెలుసుకోవటమెలా? నీ ప్రజ్ఞాపాటవాలను దైవానికి అర్పించుకో. నువ్వేమీ ఆలోచించవలసిన పని లేదు. మనసును కదలకుండా మెదలకుండా అట్టేపెట్టుకోవాలి అంతే. నువ్వేం చేయాలో, ఎలా చేయాలో ఆయనే చూసుకుంటాడు. ఇది ఎలా సాధ్యమో కాస్త వివరంగా తెలుసుకోవాలి కదా? ఇప్పుడు శ్రీమాత అంశమైన 'మహాసరస్వతి' మనకి చాలా దగ్గరగా వున్నది. ఆమె కార్యశీలి. అంటే ఏదో పురాణంలో కథలకు మల్లె ఊహాలోకంలో కాదు. ప్రత్యక్షంగా, భౌతికంగా నిర్వహిస్తుంది. మరి ఈ కార్యానికి నీ వొక చక్కటి ఉపకరణము ఎందుకు కాకూడదు? అందు కవసరమైన విద్యను, సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని (the intimate and precise knowledge) ఆమె సమకూర్చగలదు. ఆమెను గురించి శ్రీఅరవిందులు The science and craft and techinique of things are Mahasaraswati's province అన్నారు. మరింక ఆలస్యమెందుకు? నువ్వామెను పట్టుకోవాలి. నీ అంతర్ ద్వారాలను తెరచిపెట్టాలి. అప్పుడే ఆమె శక్తిని గ్రహించి నువ్వామె ఆదేశాలను పాటించగలుగుతావు. నీ జీవితం ధన్యమవుతుంది. ఇది కొన్ని యుగాలకు వచ్చే అమూల్యావకాశము. మన గుమ్మంలో నిరీక్షిస్తున్న ఆ మహాసరస్వతిని సాదరంగా లోనికి ఆహ్వానించెదము గాక!

— సంపాదకుడు

మాతృమూర్తి మహాసరస్వతి దర్శనము

ఇక్కడ శ్రీఅరవిందులు మాతృమూర్తి యొక్క నాలుగు ముఖ్యాంశములు – ఆమె ముఖ్యశక్తులు, దేవతాస్వరూపములు అయిన మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతులను గురించి వివరిస్తున్నారు. మహాసరస్వతిని గురించిన విశేషములను ఇక్కడ అందిస్తున్నాము .– సంపాదకుడు

మానవజీవితానికి దైవీశక్తి తోడైతే మనిషి ఎన్ని పనులైనా చేయగలడు. కష్టమైన కార్యాలను కూడ నిర్వహించగలడు. అట్టి శక్తిని ఎవరివ్వగలరు? శ్రీమాత నాలుగు అంశలలో ఒకటైన మహాసరస్వతి భూలోకానికి చేరువుగా వుండి మానవునికి అవసరమైన ఆధ్యాత్మిక సంపదనే కాకుండా విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని, సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని కూడ సమకూరుస్తుంది. – సంపాదకుడు

I

మహాసరస్వతి సక్రమ నిర్వహణ, సమగ్రతలకు మూలము. ఆమె కార్యనిర్వహణాకౌశలము సాటిలేనిది. శ్రీమాత నాలుగు శక్త్యంశలలో చివరిదైన ఈమె భౌతికప్రకృతికి అతిసన్నిహితురాలు. ప్రథమాంశ అయిన మహేశ్వరి ప్రపంచశక్తులను సమీకరించి వాని స్థానములను నిర్దేశించుటలో ప్రధాన బాధ్యత వహించును. ద్వితీయాంశ మహాకాళి వానికి ప్రయోగసామర్థ్యము, ధైర్యస్థైర్యముల నొసగును. మహాలక్ష్మి వాని ప్రమాణమును, తీరుతెన్నులను నిర్ణయించును. ఏ పనిని ఏ ఏ శక్తులు ఎంతెంత ప్రమాణములో సమ్మేళనమయితే విజయవంతమౌతుందో ఆయా శక్తులను అంతంతగా సమ్మేళనము చేయు ప్రతిభ, కార్యశీలత మహాసరస్వతి లక్షణములు. విజ్ఞానశాస్త్రం, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, హస్తనైపుణ్యం మహాసరస్వతి అధీనంలో వుంటాయి. ఆమె కృపకి పాత్రుడైన వ్యక్తికి స్పష్టమైన విషయ పరిజ్ఞానం కలిగిస్తుంది. ఓర్పు, బుద్ధిసూక్ష్మతలనిస్తుంది. నిర్దుష్టమైన ఆత్మప్రబోధిత మనస్సును ప్రసాదిస్తుంది. చురుకైన హస్తనైపుణ్యం, సూక్ష్మదృష్టి కలుగజేస్తుంది.

II

నీ ప్రకృతిని మార్చివేసి నిన్ను పునర్నిర్మాణము చేయనున్నది శ్రీమాత. మనిషిని మార్చటమంటె మాటలా? ఇది చాలా అసాధ్యమైన విషయము. కాని దైవశాసనమైనది. ఆయన తన శక్తిని పంపించాడు. మహాసరస్వతి వున్నది కదా, ఆమె నీ అంతరంగంలోకి ప్రవేశించి ఒక్కొక్క అవయవాన్ని, అణువణువును తీర్చి దిద్దుతుంది.

— సంపాదకుడు

ఆమె క్రియాశక్తి చాలా అమోఘమైనది, అపారము, అలసట యెరుగనిది, అప్రమత్తమైనది. అత్యంత సమర్థురాలైన నిర్మాత, కార్యశీలి, పరిపాలనాదక్షురాలు, సాంకేతిక పరిజ్ఞాని, వివిధ జగత్తుల వర్గీకరణ శక్తి.

ప్రకృతి పునర్నిర్మాణంలో పరిణామాన్ని చేపట్టినప్పుడు ఈమె అమితంగా శ్రమిస్తుంది. ప్రతి చిన్నవిషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. అసహనపరులకది చెప్పలేనంత నెమ్మదిగా నత్తనడకలా తోస్తుంది. కాని అది శాశ్వతమైనది, సంపూర్ణమైనది. ఎక్కడా యే లోపంలేని సమగ్రతతో భాసిస్తుంది. ఆమె పనులలో సంకల్పశక్తి అత్యంత శ్రద్ధతో, మెలకువతో అవిశ్రాంతంగా పని చేస్తుంది. మన విషయంలో ఆమె ప్రతి చిన్న వివరాన్ని గుర్తుపెట్టుకుని స్పృశిస్తుంది. ప్రతి చిన్నలోపాన్ని కనిపెట్టి సరిజేస్తుంది. వంకరలు తీరుస్తుంది. ఖాళీలను పూరిస్తుంది. ఇప్పటివరకు పూర్తిచేసిన మొత్తం పనిని, ఆ తరువాత చేయవలసిన పనిని కూడా అంచనావేసి తన పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. ఏ సూక్ష్మాంశమూ ఆమె దృష్టిని తప్పించుకోలేదు. ప్రతి వస్తువు, దానిలోని ఎంత చిన్నభాగమైనా సరే, పరిపూర్ణమైన దాని సమగ్ర రూపం సంతరించుకొనేవరకు మళ్ళీ మళ్ళీ విసుగూ విరామం లేక తీర్చిదిద్దబడుతుంది. దానిదైన స్థానంలో సరిగ్గా వుంచబడుతుంది. అందువల్ల దాని ప్రయోజనాన్ని అది నెరవేర్చగలుగుతుంది. దేశ కాల పరిస్థితులకనుగుణంగా తగిన పరికరాన్ని యెన్నుకొనడంలో

ఆమె పొరబడదు. ఏది స్వీకరించాలో, యేది తిరస్కరించాలో నిర్ణయించడంలో ఆమె ఆత్మప్రబోధం గొప్పగా పనిచేస్తుంది. అవసరాన్నిబట్టి ఏ వస్తువు ఏ స్థానంలో అమర్చాలో, ఆ స్థానంలో అమర్చడంలో ఆమె కనబరిచే శ్రద్ధ, స్థిరసంకల్పం సాటిలేనివి.

III

పనిలో ఏ మాత్రం అశ్రద్ధ చేసినా ఆమె సహించదు. ప్రతి వస్తువు దాని నిర్ణీత ప్రదేశంలో వుండాల్సిందే. ప్రతి పని అత్యంత కౌశలంగా నిర్వహించాల్సిందే. పనులు సగం చేసి వదిలేసెయ్యటం, పనిముట్లను చిందరవందరగా పడేయటం ఆమె కిష్టముండదు. మనం మన పనులను అత్యంత శ్రద్ధతో నిర్వహించెదము గాక!

— సంపాదకుడు

నిర్లక్ష్యం, అశ్రద్ధ, సోమరితనం మహాసరస్వతికి అస్సలిష్టముండవు. అరకొర పనులు, తొందరపాటుతనం, అస్తవ్యస్తంగా, అపరిశుభ్రంగా, గందరగోళంగా చేసే చెదురుమదురు పనులు ఆమె అసలు సహించదు. తప్పుడు అంచనాలు, పనిముట్లను తప్పుగా వుపయోగించడం, వక్రమార్గాలు, చేసే పనిని మధ్యలో వదిలివేయడం ఆమె స్వభావానికి సరిపడనివి! అమిత ఆగ్రహం కలిగించేవి.

ఏ పనైనా పూర్తయ్యేసరికి ఏ చిన్న అంశం స్థానభ్రంశం కాకూడదు. ఎక్కడా పొరబడకూడదు. ఏదీ వదిలిపెట్టకూడదు. అంతా కచ్చితంగా, నిర్దుష్టంగా, పరిపూర్ణంగా మెచ్చుకోలుగా వుండాలి. సంపూర్ణ సమగ్రతతో ఎటూ వేలెత్తి చూపలేనంత సంతృప్తికరంగా వుండాలి. సృష్టి సంపూర్ణతకి అవసరమయితే ఆమె శాశ్వతంగా శ్రమించడానికి సంసిద్ధురాలు. అందుచేతనే మనిషివల్ల అతడు చేసే లెక్కలేనన్ని తప్పుడుపనులవల్ల ఆమ్మ శక్తులలో అత్యంత వ్యథకి గురయ్యే క్రియాశక్తి ఆమెయే.

IV

మనిషియొక్క అధో (సహజ) ప్రకృతిని మార్చి ఉన్నత మానవు నిగా మలచటం యోగం నిజమే. కాని మనమొక స్థాయి ముందు కుపోయి మానవుని పరివర్తింపచేయాలని చూస్తున్నాము. ఈ ప్రయత్నానికి దైవసహాయం అవసరం. అందుకే ఆమె నిరంతరం మన వెనకాలే నిలబడి మనకి దారి చూపిస్తూ వుంటుంది. మనని చేయి పట్టుకొని నడిపిస్తుంది. కష్టాలలో ఆదుకుంటుంది.

— సంపాదకుడు

మనం నిజాయితీగా, సూటిగా ఒకే లక్ష్యంతో తనని నమ్మినట్ట యితే ప్రతి అడుగులోను ఆమె చేయందించి సాయపడుతుంది. వరుసగా అపజయాలయినా కృంగిపోకుండా, అధైర్యపడకుండా వుండేందుకు చేరదీసి కరుణపూరిత మందహాసంతో ఓదారుస్తుంది. రెండునాల్కల ధోరణి ఆమెకు గిట్టదు. నటన, ఆత్మవంచనతో పిచ్చి పిచ్చి వేషాలేసి నాటకాలాడితే నిర్దాక్షిణ్యంగా అణగదొక్కే స్తుంది. మన కోర్కెలు తీర్చడంలో అమ్మ; ఆపదలలో ఆదుకో డంలో ఆప్తమిత్రురాలు; స్థిరమైన, ప్రశాంతమైన అనుభవశాలియైన సలహాదారు. నిరాశ, నిస్పృహ మేఘాల్ని చెదరగొట్టే ఆకర్షణీయ మైన చిరునవ్వుకాంతులతో కూడిన రూపం మన మనస్సులో చెరగని ముద్రగా నిలచిపోతుంది. కోరిన వెంటనే సహాయపడేం దుకు ఎల్లప్పుడూ సంసిద్ధురాలయి నమ్మినవారిని దివ్యకాంతిపథా నికి నడిపిస్తుంది. ఆమె మూర్తి స్థిరమైనది, ప్రశాంతమైనది. గాఢ మైన తదేక దీక్షతో నిరంతర ఆకాంక్ష కలిగివున్నవారికి పరి పూర్ణత్వం సంతరించుకున్న ఉన్నత ప్రకృతివైపు నడిపిస్తుంది. శ్రీమాత యితర శక్తులన్నీ తమ కర్తవ్యనిర్వహణకు మహాసర స్వతి మీదనే ఆధారపడతాయి. వాటికి కావలసిన సాధనసామ గ్రిని సమకూర్చి, రక్షణకవచాన్ని నిర్మించి అభయహస్త మిస్తుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

(*SABCL* Vol. 25, pp. 33-35)

ఆమె కార్యశీలత్వము

దైవశక్తి మానవలోకంలోకి ప్రవేశించవచ్చు. కాని అది సూక్ష్మ లోకంలోనే వుండిపోవచ్చు కూడ. కాని మహాసరస్వతికి అది నచ్చదు. ఆమె ఈ ప్రపంచాన్ని ఉద్ధరించేందుకు వచ్చిన కార్య కర్త్రిణి – ఊరికే చేతులు కట్టుకొని కూర్చోదు.. ఏ కార్యమైనా సరే అది భౌతికస్థాయిలో జరిగి తీరవలసిందే.

– సంపాదకుడు

ఇతర దేవతలందరూ వారి వారి పనులను పూర్తిచేసేందుకు ఆమె మీదనే ఆధారపడతారు. *– శ్రీఅరవిందులు*

అవును, నిజమే. ఆమె అద్భుతమైన కార్యశీలి కనుకనే అలా జరుగుతుంది. ఏ పనైనా కూడ అత్యంత శ్రద్ధతో చెయ్యాల్సిందే, మంచి పనితనముండాలి – ఎంత చిన్న దోషమున్నా ఆమె భరిం చలేదు. మరో విషయం – సాధారణంగా దేవతలందరు సూక్ష్మ భూమికలలో పనిచేస్తూ వుంటారు. కాని మహాసరస్వతి అలా కాదు. ప్రతి పనీ, ఆమె చేయు కార్యములన్నియు ప్రత్యక్షంగా భౌతికరూపం దాల్చాల్సిందే. ఆమె చేతలు కేవలం ఊహాచిత్రములు కావు, ఎదురుగుండా కనపడాలి. అది కూడ ఎంతో అందంగా విశ్వకర్మ నిర్మాణముల వలె అద్భుతంగా, అందచందాలతో అల రారుతూ వుండాలి. అందుకనే ఆమె మిగతా దేవతలు చేయు గొప్ప గొప్ప కార్యములన్నిటికి ప్రత్యక్షరూపమిస్తుంది – అమూర్త దశనుండి మూర్తం చేస్తుంది.

*

శ్రీమాతయొక్క మొదటి మూడు అంశలు (దేవతలు) చేపట్టిన కార్యములను మహాసరస్వతి పూర్తిచేస్తుంది, మెరుగులు దిద్దు తుంది. ఆమెలో మరొక ప్రత్యేక లక్షణమున్నది. చిన్నవాళ్లు, ముఖ్యంగా పిల్లలు, సాధన ప్రథమదశలోనే వుండి ఇంకా చాలా దూరం వెళ్లవలసిన వాళ్లంటే ఆమెకు చాలా ఇష్టం. వాళ్లకు చాలా

సహాయపడుతుంది. పరిణామ ప్రక్రియలో ఆమెది చివరి దశ, అందుకనే ఆమె చిట్టచివరగా ఆవిర్భవిస్తుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్ శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 6, p. 283; Vol. 4, p. 404)

మహాసరస్వతి

(Mahasaraswati – The Goddess of the Works of the Spirit)

సుదూర లోకాల నుంచి మహత్తరమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తిని తీసు కొనివచ్చిన మహాశక్తి ఆమె. ఆమెయే జ్ఞానానికి నిలయమైన మహే శ్వరి. అజ్ఞానంతోను, మృత్యువుతోను పోరాడి గెలవగల మహా కాళి. ప్రేమానందములతో మననావహించి రక్షించగల మహాలక్ష్మి. 'యోగః కర్మసు కౌశలం' అనే సూక్తి మూర్తీభవించిన దేవత మహాసరస్వతి. ఆమెకు చేతకానిది ఏమీ లేదు. మానవునితో చేతులు కలిపి కార్యములను నిర్వహించగల దిట్ట.

– సంపాదకుడు

ఆమె జగజ్జనని, నిత్యత్వం నుండి విశ్వనిర్మాణం చేసే జాగృత శక్తి. పరమాత్మ విశ్వముఖీనమైన శక్తి, సర్వతోముఖప్రజ్ఞ, సమగ్ర సామర్థ్యం, సర్వతోముఖ విజయపరాక్రమశాలిని. సమగ్ర నైపుణ్యం, కర్మలు ఆమె చేతిలోని ఉసిరికాయ. అవన్నీ ఆత్మరత్న నిధులు, అన్ని సంపూర్ణతలకు – సిద్ధులకు పెన్నిధి.

[The Divine Shakti] is the conscious Power and universal Goddess all-creative from eternity and armed with the Spirit's omnipotence. All knowledge, all strengths, all triumph and victory, all skill and works are in her hands and they are full of the treasures of the Spirit and of all perfections and siddhis.]

ఆమె మహేశ్వరి: పరమజ్ఞాన స్వరూపిణి. ఆమె దయవల్ల మనకు దర్శనభాగ్యంతో పాటుగా బృహత్సత్య సాక్షాత్కారాలు

కల్గుతున్నవి. ఆమె ధార్మిక ప్రవర్తన పరాత్పరమైన ఆమె బృహ త్శాంతి, ఆవేశాలు, ఆమె ప్రకాశానందమయత్వం మన మనస్సం కల్పాల కందించే కల్పవల్లి.

ఆమె మహాకాళి: మహాశక్తిమయమూర్తి. శక్తిసామర్థ్యాలు – ఆత్మశక్తులు – ఉగ్రతపస్తీవ్రత – యుద్ధవేగం – జయము – హాస్యమూ. అట్టహాసము ఆమెకాభరణాలు. ఇవి అపజయ – మృత్యు – అజ్ఞానభారాన్ని తొలగించే సాధనలు కనుక.

ఆమె మహాలక్ష్మి: పరమప్రేమానంద సామ్రాజ్య సింహాస నాధిష్ఠాత్రామె, ఆమె మహాలక్ష్మి. ఆమె దానం చేసేది ఆత్మానుగ్ర హాన్ని. ఆనందముయొక్క అందచందాలామె అధీనంలోని నిధులు. జగద్రక్షణ – దివ్యమానవీయ ఆశీర్వాదాలు ఆమెయే.

ఆమె మహాసరస్వతి: దివ్యకర్మలను కుశలంగా నిర్వహించే తల్లి. కర్మనిర్వహణ నైపుణ్యం కలది. కర్మకౌశలమైన యోగ సామ్రాజ్య మహారాణి. ఆత్మజ్ఞానము నుపయోగించటంలో, ఆత్మ ప్రకాశాన్ని జీవితానికన్వయించటం దాని సంతోష సమతా సంగీ తాన్ని వీణపై ఆలాపించటంలోను – ఆమె కౌశలం వర్ణింపరానిది. ఆమె సర్వరూపాల్లో, శక్తిసామర్థ్యాలలో నిత్యశక్తియైన పరమేశ్వరి యొక్క పరమశ్రేష్ఠమైన నైపుణ్య భావనలను తనతోపాటు మోసు కొని వస్తుంది. సర్వకర్మలను నిర్వహించటంలో వేగవంతమైన సామర్థ్యం కలది. ఇది సాధనాధీనమైన ఏకత్వం, భాగస్వామ్యం వహించటంలో స్వేచ్ఛాతన్మయత్వం, జీవకోటిలోని శక్తులతో సమైక్యం పొందటం ఆమె లక్షణాలు. కాబట్టి తన దివ్యేచ్ఛతో సమన్వయాన్ని విశ్వంలో నింపుతుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: తుమ్మపూడి కోటీశ్వరరావు

(*SABCL* Vol. 21, pp. 752-53)

Synthesis of Yoga, Part 3 & 4.

కర్మసు కౌశలం అంటే?

యోగమనగా 'కర్మసు కౌశలం' అని విని విని మనం విసిరి వేసారి పోపోతున్నామేగాని దీని అసలు అర్థమేమిటో తెలియదే! మామూలుగా డాక్టర్లు, లాయర్లు లాంటి వాళ్లందరూ యోగం చేస్తున్నారా ఏమిటి – అది కాదు. నువ్వు నీ మనస్సును దాటి వెళ్లాలి. నీ చేతన దివ్యచేతనలో లీనమైపోవాలి. నీ మనస్సు ఆ చేతనకు వశమైపోవాలి. అప్పుడే నీ కర్మలు దివ్యకర్మలుగ పరిణమిస్తాయి.

– సంపాదకుడు

భగవద్గీత '*యోగః కర్మసు కౌశలం*' అని చెప్పింది. ఈ ప్రాచీన శృతి వాక్యంలో '*యోగ*'మనే పదం మనస్సు వికాసానికి, రూపాంతరీకరణకూ సూచకంగా వాడబడింది. కర్మ నిర్మహాణ కౌశలం అంతరంగస్థితి నుండి సత్కర్మాచరణం ద్వారా, విత్తనం నుండి చెట్టు ఎలా మొలకెత్తుతుందో అలా ఆధ్యాత్మికతను, దివ్య కర్మలను ఉద్భవింపజేస్తుంది. ఒక సైనికాధికారి ఎంతటి ప్రజ్ఞా పాటవాలను ప్రదర్శించినా, ఒక న్యాయవాది ఎంత నైపుణ్యంతో వాదించినా, చర్మకారుడు తనదైన రీతిలో ఎంతటి నేర్పును చూపించినా వారిని యోగులనలేము. కౌశలం అంటే ఏదో ఒక రంగంలో నైపుణ్యంకాక విశ్వమానవ సమానత్వానికి తోడ్పడే కర్మయోగస్ఫూర్తిగానీ, భగవంతుడితో ఐక్యాన్ని సాధించే భక్తి యోగసాధనగానీ కావచ్చు. కర్మలలో కౌశలాన్ని సంపాదించిన యోగాభ్యాససాధన అహంకారపు బంధాలను తెంచి, ఇంద్రియార్థాల పరిమితుల కతీతంగా తన అంతఃకరణ చతుష్టయాన్ని దివ్యమైన, విశ్వమయమైన ప్రకృతియొక్క లయలతో శ్రుతి కలపడానికి తోడ్పడుతుంది.

యోగానికి కావలసిన ఉత్తమ కౌశలాన్ని అవ్యయసాయాత్మక బుద్ధి కలిగి, జంతుకక్ష్యలలో వర్తించే మానవుడు సాధించలేడు. దీనిని అవగాహన చేసుకోవాలంటే ఎలాగైనా సరే వ్యక్తిగతజీవితాన్ని, ఇచ్ఛను, సుఖాన్ని త్యాగం చేసి జీవితాన్ని ఉదా

త్తంగా మలచుకుంటేతప్ప సాధ్యం కాదు. అప్పుడే కౌశలాన్ని సిద్ధింపజేసుకుని మన క్షేమాన్ని, ఇతరుల సంక్షేమాన్ని సాధించిన వాళ్ళమవుతాము. సామాన్యమానవుడు ఇటువంటి కౌశలాన్ని తనకు సంబంధించిన ఏదో తాత్కాలిక ప్రయోజనాలను పీక లోతు సమస్యల ఊబిలో మునుగుతున్నప్పుడుపయోగించి ఎలాగో లాగ బయటపడవచ్చు. అయినా ఏం లాభం? మళ్లి మరొక పరిస్థితి సంభవించటంవలన మళ్ళి పీకలోతుకు మునిగిపోతాడు. నిజమైన కర్మయోగి తన మనస్సు, తన కోరికలు, తన ద్వంద్వ ప్రవృత్తి తనను ఎక్కడ మోసగిస్తున్నాయో తెలుసుకుంటాడు. ఇలా తెలుసుకోవటంవల్ల అతడు పరమప్రశాంతతను, నిరంతర సంతృప్తిని, నిండైన ఆనందాన్ని పొందుతాడు. దీనివలన కలిగే అనుభూతి తనకు మాత్రమేకాక చుట్టుపక్కలవారికి కూడ ఆనందాన్ని కలుగజేస్తుంది. ఇది కూడ మన సత్తలో వచ్చిన పరిణామం నుండి ఉద్భవిస్తుంది. ఎందుకంటే పరిశుద్ధమైన సత్యం యొక్క అస్తిత్వంలో ఎప్పుడూ అమలినమైన ఆనందం వర్తిస్తూ వుంటుంది గనుక. అనంతత్వంలో కూడ అవి విడదీయరానివై ఉంటాయి.

వేదకవులు ప్రయోగించిన ఒక అలంకారం ద్వారా చెపితే బృహద్రూపుడు, అనంత సత్యస్వరూపుడైన వరుణుడు యోగం ద్వారా ఉద్భవించి, అనంత ఆధ్యాత్మికజీవనాన్ని మనలో ఆవిష్కరిస్తాడు. కాంతికి, ప్రేమకు అధిష్ఠానదేవత అయిన మిత్రుడు ఆ బృహత్త్వంలోనే ఉదయించి మన ఆలోచన, ఆవేశం, సంకల్పం అనే వాటికి ఒక దివ్యమైన సమన్వయాన్ని సమకూరుస్తాడు. ఈ బృహత్త్వంలోనికి సమన్వయ మాధుర్యంలోకి ఆహ్వానింపబడి ఆర్యముడు ప్రత్యక్షమవుతాడు. దివ్యత్వంయొక్క ప్రదీప్తశక్తిచేత (Illumined) సత్తయొక్క ఉదాత్తతచేత సర్వనిర్ణాయకమైన, శక్తివంతమైన సంకల్పంచేత ఈ ముగ్గురిలో అంతర్యామియైన భగుడు వ్యక్తమవుతాడు. దైవం తన శుద్ధమైన ఆనందంతో మనకు కలిగే భయంకరమైన, మన ఉనికిని ఛిన్నాభిన్నం చేసే దుస్వప్నాలను మటుమాయంచేసి అన్నిటినీ ఆర్యముడియొక్క కాంతివైభవంతో,

మిత్రుడుయొక్క ఉద్భవం మనం నిర్వహించే సత్కార్యాల ఫలితమైన పుత్రుడి లాంటిది. దీనిని సృజించటంకంటే అద్భుతమైన కౌశలం మరొకటి ఏముంటుంది? దానికంటే ఆచరణీయమైన, ఉత్కృష్టమైన నైపుణ్యం ఎక్కడుంటుంది?

*

సృష్టికర్త దేశకాలాల కతీతము. మరి ఆయన సృష్టిలోకి ఎలా ప్రవేశిస్తాడు? సృష్టికార్యమును నిర్వహించుటకై ఆయన తన 'శక్తి'[1] ని (*శివః శక్త్యోయుక్తో*) పంపిస్తాడు. విశ్వమనస్సు, విశ్వప్రాణికము, విశ్వభౌతికము ఆమెయే – వాటి క్రియారూపములే మన మనోప్రాణికదైహికములు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

(*SABCL* Vol. 16, pp. 291, 296-97; Vol. 21, p. 734)

కర్మ – అంతరార్థం

దివ్యకర్మలనగా ఏవో పూజలు, పునస్కారాలు కావు. ఆత్మసమర్పణ భావంతో ఏ పని చేసినా అది కర్మయోగమే. స్వలాభాపేక్ష లేనప్పుడు నీకంటె అధికమైన శక్తి ఒకటి నీలోకి ప్రవేశించి నీచేత పనులు చేయిస్తుంది. అప్పుడే నీలో దైవాంశ పెరుగుతుంది.

– సంపాదకుడు

రాజసప్రవృత్తితో అహంకార పరితృప్తికై చేసే కర్మను నేను కర్మగా భావించను. అది అహంకారంతో, అజ్ఞానంతో చేసేది మాత్రమే అవుతుంది. అజ్ఞానానికి ముద్రలైన, అహంకారాన్ని, రాజసప్రవృత్తిని, కోరికను, నశింపచేసుకోవాలనే కాంక్ష లేకుండా కర్మయోగం ఉండదు.

---

[1] శ్రీఅరవిందులు Divine Shakti అనేది ఈమెనే

కర్మకు గహనమైన సత్యార్థం ఉంది. అది దాతృత్వం, మానవసేవ, నైతికవర్తన, ఆదర్శవాదం మొదలైనవాటి ప్రత్యామ్నాయం కాదు.

దైవస్ఫూర్తితో ఆయనతో మమేకమవుతూ దేవుని కోసం చేసే సర్వకర్మలూ, చేష్టలూ సత్కర్మలే అని నేను భావిస్తున్నాను. ప్రారంభంలో లోతైన ధ్యానం, ప్రకాశవంతమైన విజ్ఞానం, నిజమైన ప్రేమ, నిత్యభక్తి కలగటమెంత కష్టమో ఇదీ అంత కష్టమే.. ఇందుచేత మిగిలినవాటి వలెనే కర్మలు కూడా దాని యథార్థ స్ఫూర్తితో ప్రారంభించాలి. ఇందుకు నాందీగా నీలో సత్యసంకల్ప సిద్ధి ఉండాలి. తరువాత అన్నీ వాటంతటవే జరుగుతాయి.

ఈ స్ఫూర్తితో చేసే కర్మ, భక్తివలె, తాదాత్మ్యంవలె సత్ఫలితాలు ఇస్తుంది. కోరికను, రాజస ప్రవృత్తిని, అహంకారాన్ని తిరస్కరించి ప్రశాంతతను, పవిత్రతను, చేతనను ఆవిష్కరించుకోవాలి. ఇది దైవశ్రద్ధ వల్లనే సిద్ధిస్తుంది. అహంకారాన్ని నశింపచేసుకుని దైవసంకల్పంతో మనోకర్మ సంకల్పాన్ని సంలీనం చేస్తే వైశ్వికచైతన్యం ఉద్గమిస్తుంది. అనగా మనోచైతన్యాన్ని, వైశ్వికచైతన్యాతీతం చేసుకోవాలి. అప్పుడు ప్రకృతి నుంచి, పురుషశక్తి విడివడి బాహ్యప్రకృతి నుంచి సంకెళ్ళు తెగి, ఆత్మ చైతన్యం సాక్షాత్కరించి, విశ్వచేతనలోనికి కర్మభావన పరిణమిస్తుంది. ఇదంతా జగన్మాత లేదా దైవీశక్తి మన హృదయకుహరంలోంచి జరుపుతున్నట్లు అవగాహన అవుతుంది. సంకల్ప శక్తిని, కృషిని, నిరంతరం దైవదత్తం చేస్తే ప్రేమ, ఆరాధన పరిఢవిల్లుతాయి. ఆత్మికశక్తి ఉద్గమిస్తుంది. ఊర్ధ్వశక్తి గురించిన ప్రస్తావన పదే పదే తెస్తుండడం వలన అది అధో, ఊర్ధ్వ గమనాలు నిరంతరం సాగిస్తున్నట్లు స్ఫురణకు వస్తుంది. చివరగా కృషి, భక్తి, విజ్ఞానము సంగమించి, ఆత్మ నిర్దిష్టత సాధ్యమవుతుంది. దీనినే మనం ప్రకృతి పరివర్తనం అంటాము.

ఈ ఫలితాలన్నీ ఒకేసారి సంభవించవు. క్రమంగా, నెమ్మదిగా అవతరిస్తాయి. ఆత్మ చైతన్యశక్తిని అనుసరించి ఇది పరిపూర్ణం అవుతుంది. దైవసాక్షాత్కారానికి రాచబాటలు లేవు.

ఆత్మ అంకితభావం మనం చేసే కృషిపై ఆధారపడి ఉండదు. కానీ దాని స్ఫూర్తిపై నిబద్ధమై ఉంటుంది. ఆత్మసమర్పణతో ఏ కృషి చేసినా అది ఫలిస్తుంది. దైవదత్తంగా, జాగ్రత్తగా, చక్కగా చేసే కృషి అవసరం. అహంకారంకానీ, కోరికకానీ ఉండకూడదు. అదృష్టం గురించిన మంచిచెడుల ప్రస్తావనలేని, శాంతస్థితి మానసిక సమానత అవసరం. వ్యక్తి స్వార్థానికిగాక, దైవదత్తంగా ఏ ఆశా లేకుండా ఈ కృషి జరగాలి. కర్మ ద్వారా ఆత్మసమర్పణ భావంతో దైవశక్తియందు విశ్వాసముంచి కర్మ చెయ్యాలి.

*

చైతన్యంలో కృషి గురించిన భావసంపుటి రూపుదాలిస్తే కృషి చైతన్యవంతంగా సాగుతుంది. వ్యక్తిగతశక్తికన్న దైవశక్తి అద్భుతమైనదనే భావనతో సాధన చెయ్యాలి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: పురాణపండ రంగనాథ్

(*SABCL* Vol. 23, pp. 528-29, 678, 682)

విభాగం III: వ్యవహార దక్షత

లౌకికపరిపూర్ణత్వం – దివ్యపరిపూర్ణత్వం

(Mundane Perfection and Divine Perfection)

'నేను' అనే భావం వున్నంతవరకు నువ్వు ప్రకృతి చేతిలో కీలుబొమ్మగానే వుంటావు. ఎంత తెలివితేటలతో చేసిన పని అయినప్పటికి నీకు పూర్తి వికాసము. కలగదు. నిన్ను మించిన ఒకానొక శక్తి నిన్ను ఆవహించాలి. అది నీ ప్రకృతి స్థానంలో నిలిచి నీ ద్వారా పనిచేసినప్పుడు దైవమే నీ సాధనను వహించి నీకు దివ్యానుభూతులను కలుగచేస్తాడు. – సంపాదకుడు

మానవజీవితం దివ్యపరిపూర్ణత్వం చెందడం – ఇదీ మా లక్ష్యం. మానవుని సమగ్రపూర్ణత్వంలోని ప్రధానాంశాలేమిటో మొదట మనం గ్రహించాలి. రెండవది: మానవపూర్ణత్వం కాకుండా దివ్య పరిపూర్ణత్వం అంటే ఏమిటో తెలుసుకోవాలి. (A divine perfection of the human being is our aim. We must know then first what are the essential elements that constitute man's total perfection; secondly, what we mean by a divine as distinguished from a human perfection of our being.) మానవమనస్సు ఊహించి, నిర్ధారించి, అనుసరించే ఒక ఆదర్శప్రాయమైన సంపూర్ణత్వ ప్రమాణాన్ని, స్వీయ అభివృద్ధిని సాధించే శక్తి మనిషికి వుంది. ఆలోచించే మానవాళికి ఇది ఒక ఉమ్మడి భూమిక. జీవితానికి ముఖ్యమైన లక్ష్యాన్ని సమకూర్చడం సాధ్యమేనని భావించేవారు కొద్దిమందే వుంటారు. కాని కొందరు దీనిని లౌకిక పరివర్తన అని మరికొందరు మతరూపాంతరము అని భావిస్తారు.

లౌకిక పరివర్తన అంటే బాహ్యామైనది, సామాజికమైనది, కర్తృత్వ సమన్వితమైనది. తన తోటివారితో, పరిసరాలతో మరింత హేతుబద్ధమైన సంబంధం కలిగి వుండటం. మరింత మెరుగైన, సమర్థవంతమైన పౌరసత్వం కలిగివుండడం, విధులను నిర్వర్తించడం, జీవితం ఇచ్చే అవకాశాలను మరింత న్యాయబద్ధంగా, సమరసభావంతో, అనుభవిస్తూ, మరింత మెరుగైన, సుసంపన్నమైన, కారుణ్యాపూరితమైన, సంతోషకరమైన జీవనవిధానం అని సర్వసాధారణంగా అంతా భావిస్తుంటారు. మరికొందరు అంతర్గతమైన, అంతర్ముఖమైన, ఆదర్శంగా భావిస్తారు. మేధస్సు, సంకల్పం, హేతువును స్పష్టంగా ఆవిష్కరిస్తూ మరింత ఎత్తుకు వాటిని తీసుకొనివెళ్లడం, మానవస్వభావంలోని శక్తియుక్తుల్ని క్రమబద్ధం చేయడం, ఉదాత్తమైన నైతికత, సంపన్నమైన రసదృష్టి సంస్కారవంతమైన ఉద్వేగాలు, ఆరోగ్యవంతమైన సంయమనంతో కూడిన ప్రాణిక, భౌతిక జీవనవిధానంగా మరికొందరు పరిగణిస్తారు. ఒక్కొక్కసారి ఒక్క అంశానికి ప్రాధాన్యం యిచ్చి, మిగతావాటిని వదిలివేస్తారు. ఒక్కొక్కసారి మరింత విశాలమైన,

మరింత స్థితప్రజ్ఞత సాధించిన మనస్సులకు సంబంధించి, సామ రస్యాన్ని, సమగ్రపూర్ణత్వంగా పరిగణిస్తారు. ఇందుకు విద్య, సామాజిక వ్యవస్థలలో మార్పు బాహ్య ఉపకరణంగా భావిస్తారు. లేదా అంతర్గతమైన స్వీయశిక్షణ, అభివృద్ధి దానికి నిజమైన ఉప కరణంగా భావిస్తారు. లేదా ఈ రెండు లక్ష్యాలను అంటే – అంత ర్గత వ్యక్తిపూర్ణవికాసం, బాహ్యజీవన పూర్ణత్వాన్ని – స్పష్టంగా సంలీనం చేయవచ్చును.

ప్రకృతిలో ఒక దివ్యత్వం దాగి వుంది. ఆ దివ్యత్వం ఆవి ష్కరణ వైపు, సాఫల్యంవైపు అస్పృష్ట ఆరోహణమే మానవజీవిత మంతా. మనిషిలోను, ప్రపంచంలోను వున్న పరమాత్మవైపు జ్ఞానం, సంకల్పం, జీవితం, కార్యాచరణ వంటి ఉపకరణాలను ఉన్మీలనం చేయడంతో ప్రకృతిలోని దివ్యత్వం రానురాను స్పష్ట మవుతుంది. మరింత చైతన్య ప్రదీప్తమవుతుంది. మరింత ఆత్మ నిక్షిప్త దివ్యనిధిగా మారుతుంది. మనస్సు, జీవితం, శరీరం ఇతర రూపాలు అన్నీ ఈ వికాసానికి సాధనాలు అవుతాయి. కాని వాటికి అతీతంగా వున్నదాని వైపు ఉన్మీలనం చెందగలిగినప్పుడే చిట్టచివరి పరిపూర్ణత్వం సాధ్యమవుతుంది. అవే మనిషి కాదు. మరేదో వుంది. అది కూడ అతనే. అది అతనికి పూర్ణత్వాన్ని, నిండుతనాన్ని ఇస్తుంది. అతనిలోని ఉన్నతమైన, విశాలమైన సత్యాన్ని అతనికి చూపించే వెలుగు నిస్తుంది.

బౌద్ధిక, నైతికమైన, మానసికమైన, ఉద్వేగాలు, రసదృష్టి పరమైన, భౌతిక శారీరశిక్షణ, అభివృద్ధి ఇవన్నీ మంచివే, కాదన లేము. కాని అవి ఆత్మశక్తి, సాన్నిధ్యాల వైపు ఉన్మీలనం కాక పోతే, ఆత్మ నేరుగా జోక్యం చేసుకోడానికి అనుమతి యివ్వక పోతే, అవి ఒక వలయంలో నిరంతరం పరిభ్రమిస్తుంటాయి. జీవి తాన్ని ఒక వెలుగులోకి విముక్తం చేసే దేదీప్య లక్ష్యం వాటికి వుండదు. ఆత్మ ప్రత్యక్షంగా మనలో తన పని చేసుకుంటూపోతే అప్పుడు మన సమస్త చైతన్యం రూపాంతరం చెందుతుంది. ఆత్మసత్యం, ఆత్మశక్తిలోకి వికాసం చెందడం, ఆ శక్తి ప్రత్యక్ష జోక్యంవల్ల ఆత్మవ్యక్తీకరణకు ఒక సరియైన వాహిని కావడం,

భగవంతునిలో మనిషి జీవించడం, మానవాళిలో ఆత్మ దివ్య జీవనం సాగించడం – ఇదీ పూర్ణయోగంయొక్క ప్రధాన లక్ష్యం, ప్రధానసూత్రం. (To grow into the truth and power of the Spirit and by the direct action of that power to be made a fit channel of its self-expression, – a living of man in the Divine living of the Spirit in humanity, – will therefore be the principle and the whole object of an integral Yoga of self-perfection.)

ఈ పరివర్తనలో రెండు దశలున్నాయి. భగవంతునిలో దివ్యజీవనం సాగించే అవకాశం వుందని మనిషి తన ఆత్మ, మనస్సు, హృదయంతో తెలుసుకొనగానే, అదే తన నిజమైన లక్ష్యంగా భావించి అటు తిరగడం, అందుకు తనను తాను సన్నద్ధం చేసుకోవడం, నిమ్నస్థాయిలోని కార్యకలాపాలకు స్వస్తి చెప్పడం, ఆధ్యాత్మిక సత్యానికి, దాని శక్తికి ఉన్మీలనం కావడానికి అడ్డువచ్చే అవరోధాలను తొలగించడం – ఇదంతా మనిషి వ్యక్తిగత ప్రయత్నంగా భావించాలి. ఈ విముక్తి ద్వారా అతని ఆధ్యాత్మిక చైతన్యాన్ని పదిలపరచుకోడానికి, ఆ చైతన్యం స్వీయ వ్యక్తీకరణకు స్వేచ్ఛాయుత సాధనాలుగా తన సహజ కదలికలను మార్చుకోవడానికి ఆ ప్రయత్నం అవసరం. ఈ యత్నంతో ఎరుకతో మానవయోగనిష్ఠ తన లక్ష్యాన్ని తెలుసుకొని ప్రారంభమవుతుంది. ఒక కొత్త జాగృతి సంభవమవుతుంది. జీవన ప్రయోజనంలో ఊర్ధ్వపరివర్తన కలుగుతుంది. మామూలు జీవన ప్రయోజనాల కొరకు బౌద్ధికమైన, నైతికపరమైన, ఇతర శారీరక శిక్షణలన్ని, అవన్నీ మనస్సు, శరీరం, జీవితం పనిచేసే సాధారణ వలయాన్ని దాటలేనప్పుడు, మనం ఇంకా ప్రకృతి సాగించే అస్పష్టమైన, మసకబారిన ప్రాథమిక యోగదశలో ఇంకా కొట్టుమిట్టాడుతున్నట్లే. భగవంతుని కొరకు, దివ్యపరిపూర్ణత్వం కొరకు, మనలోని అన్ని భాగాలలో ఒక ఏకత్వం కొరకు, మన ప్రకృతిలో ఆధ్యాత్మిక పూర్ణత్వం కొరకు మనలో ఒక ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్ష కలగాలి. మనలో పరివర్తన వచ్చినట్లు అదే ఒక సూచన. మన చైతన్యం, జీవితం పూర్ణంగా రూపాంతరం చెందిందనడానికి అది

తొలి సంజ్ఞ. (A greater perfection can only be arrived at by a higher power entering in and taking up the whole action of the being. The second stage of this Yoga will therefore be a persistent giving up of all the action of the nature into the hands of this greater Power...)

మరింత ఉన్నతమైన శక్తి మనలో ప్రవేశించి చైతన్య పరివర్తనను చేపట్టినప్పుడు మరింత మహనీయమైన పూర్ణత్వం సిద్ధిస్తుంది. ఈ శక్తికి సర్వపరివర్తన కార్యాన్ని అప్పగించడం ఈ యోగంలో రెండవదశ. వ్యక్తిగత ప్రయత్నం స్థానే ఆ శక్తి పని చేస్తుంది. అప్పుడు భగవంతుడే యోగానికి ప్రత్యక్ష అధినేత అవుతాడు. ఆయనే మన చైతన్యంలో ఆధ్యాత్మిక, ఆదర్శపూర్వక పరివర్తన సాధిస్తాడు.

విశ్వాతీత దైవానికి తనను తాను ఉన్మీలనం చేసుకోవడం ఈ సమగ్ర పూర్ణత్వంలోని అతిప్రధాన అంశం. విశ్వజనీన దైవంతో సాయుజ్యం చెందడం మరో ప్రధానాంశం. సచ్చిదానందంతోనూ, సమస్త సృష్టి వస్తురాశిలో, జీవులలోగల విశ్వజనీన ఆత్మతో సాయుజ్యం పొందకపోతే, మానవప్రకృతిని దివ్యప్రకృతిగా మార్చడం, దివ్యజ్ఞానం, ఇచ్ఛ, జీవిత ఆనందాల ఉపకరణంగా మానవప్రకృతిని మార్చడం అసంభవం. దివ్యప్రకృతిలో స్వీయ సంలీనం కాకుండా, పూర్ణంగా విడిగా వుండి, దివ్యప్రకృతిని వశం చేసుకోవడం సాధ్యం కాదు. మానవజీవితం ఉన్నంతకాలం మనస్సు, జీవం, శరీరం ద్వారా విడిగా జీవిస్తూ ఆ సాయుజ్యాన్ని అంతర్గత ఆధ్యాత్మిక ఏకత్వంగా పరిగణించ లేడు. ఆధ్యాత్మిక సాయుజ్యం ద్వారా విశ్వాత్మకు ఇతర నిరంతర లక్షణాలైన విశ్వజనీన మనస్సు, విశ్వజనీన జీవనం, విశ్వజనీన రూపం ద్వారా, ఈ ఆధ్యాత్మిక సాయుజ్యం ద్వారా పూర్ణత్వాన్ని వశం చేసుకోవాలి. మనిషిలో సిద్ధిపొందిన భగవంతుని ఆత్మవ్యక్తీకరణమే మానవజీవితంగా ఇప్పటికీ ఆమోదిస్తున్నందువల్ల, మన జీవితంలో పూర్తిగా దివ్యప్రకృతికి చెందిన కార్యాచరణ వుండి తీరాలి. ఇటువంటి స్థితిలో అతిమానసరూపాంతరీకరణ అవసరం. మానవ

ప్రకృతి అసంపూర్ణ కార్యాచరణకు, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యపరమైన స్వకీయ కార్యాచరణ అప్పుడు సాధ్యపడుతుంది. ఆధ్యాత్మిక ఆదర్శ మహత్వంతో, మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక భూమికల్ని రూపాంతరం చెందించడం సాధ్యం అవుతుంది. పరాత్పరునితో, విశ్వజనీన ఆత్మతో సాయుజ్యం చెందడం, అతిమానస కార్యాచరణ – ఇవి సర్వసమగ్ర దివ్యపరిపూర్ణత్వంలోని ముఖ్య విశేషం. విశ్వాతీతమైనప్పటికీ, విశ్వజీవనమైనప్పటికీ, వ్యక్తి ఆత్మ, సహజమైన ఉపకరణం ఈ సాయుజ్యంలో పాలు పంచుకోవడం గమనార్హం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

(*SABCL* Vol. 21, pp. 590-96)

జనని కర్తృత్వము

మనిషి అనగా మనో ప్రాణిక దైహికముల సంపుటి, ఈ త్రిగుణాలతో పనిచేసే యంత్రము. కాని మనము వీటికి బందీ అయివుండనవసరము లేదు. ఈశ్వరుడు 'శక్తి' ద్వారా సృష్టిని నిర్వహిస్తాడు. అది మనని పాలించే దేవత. మన మా దేవతను మనలోకి ఆహ్వానించినప్పుడు మనకు వికాసము కలుగుతుంది. క్రమక్రమంగా అతిమానసస్థాయికి చేరుకోగలుగుతాము. *– సంపాదకుడు*

ఈ సమగ్రతా సంపూర్ణతలు చేరుకోవడానికి నిచ్చెన జగన్మాత. నీ సర్వస్వం ఆమెనాహ్వానించటంలో కంపించిపోవాలి. మన కర్మల బాధ్యతలనామె కప్పగించాలి. అప్పుడు కర్మనిర్వహణలో సంకుచిత అహంభావన క్షాళితమైపోయింది. నేను కర్తనన్న భావమే ఉండదు! త్రిగుణాధీనత తొలగిపోతుంది. మనఃప్రాణశరీర ధర్మాలు వైదొలగిపోతాయి. అప్పుడు అమ్మే మనలో వెన్నెలగా నిండిపోయి, మన లోలోని కర్మజాలం పగ్గాలు తానే గ్రహించి బాహ్యజీవి

తాన్ని, మన యోగాన్ని పాలించే తల్లిగా దిగివస్తుంది. మన శక్తిపై ఆమె ఆధిపత్యం వహిస్తుంది – అది ఆమె కల్పించిన క్షుద్ర రూపమే కనుక. వాటిని ఉన్నతీకరించి పవిత్రమూ, సమగ్రమూ నైన ప్రజ్ఞాప్రకాశంగా, ఇచ్ఛాశక్తులుగా, ఆత్మచర్యగా పరిణమింప జేస్తుంది. (The divine Shakti will fill us and preside over and take up all our inner activities, our outer life, our Yoga. She will take up the mental energy, her own lower formation, and raise it to its highest and purest and fullest powers of intelligence and will and psychic action.) మన మనఃప్రాణశరీరాధీనంగా బ్రతికే మన బ్రతుకులను ఆమె నిత్యసాన్నిహిత్యంలో దివ్యానందమయ కాంతిలోకి మళ్ళిస్తుంది. ఆమె మనలో వ్యక్తమై మానసిక వివిధ దివ్యానుభూతులకు సమన్వయం కల్పిస్తుంది. ఈ ప్రక్రియకు కిరీట ప్రాయంగా ఆ తల్లి మనోభూమికల్లోకి పరాత్పర జ్యోతిస్సులను అవతరింపచేస్తుంది. అప్పుడు మనస్సన్నదే మారిపోతుంది. అది పరాత్పరచేతనగా పరిణమిస్తుంది. క్షుద్రశక్తులను తన పరమేశ్వర శక్తులుగా ఊర్ధ్వీకరించి, మనలను దివ్యప్రజ్ఞలో మేల్కొలుపుతుంది. అప్పుడామెయే పురుషోత్తమునిగా అవతరిస్తుంది. ఆ ఈశ్వరుడే తన పరాచేతనగా, పరమాత్మగా తానై అవతరిస్తాడు – తనను తానుగా వ్యక్తీకరించుకొంటాడు. అప్పుడు మన వ్యక్తిత్వానికీ, కర్మలకూ, జీవితానికీ, యోగానికీ అతడే యజమాని.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: తుమ్మపూడి కోటీశ్వరరావు

(*SABCL* Vol. 21, pp. 732-33)

ఈ పరివర్తన ఎవరికోసం?

ఈ యోగము, ఈ సాధన, ఆ మాటకొస్తే అసలీ బ్రతుకెందుకు? ఏవేవో గొప్ప సిద్ధులను సంపాదించి దివ్యసౌఖ్యాలను అనుభవించేందుకా? కానే కాదు, ఇక్కడ నువ్వు పొరపడకూడదు. అది దైవేచ్ఛ కనుక, దైవకార్యానికి నువ్వొక చక్కటి మాధ్యమము కనుక. ఆ ఉద్దేశంతో, చిత్తశుద్ధితో, ఏ మాత్రం మినహాయింపు లేకుండా నిన్ను నువ్వు పూర్తిగా దైవానికి సమర్పించుకో. అప్పుడు ఆయనే నిన్ను తన ఇచ్ఛానుసారంగా మలిచి నీ జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుతాడు.

— సంపాదకుడు

మధుమయీ, ఈ విధంగా వ్రాయబడింది, "ఈ విముక్తి, పర్ఫెక్షన్, పరిపక్వతలను కూడ మనకొరకు కాదు, దైవం కొరకే అనుసరించాలి". కాని మనం చేయు సాధన మన కోసం కాదా?

అంత కచ్చితంగా ఆయన నొక్కి చెప్పేది అదే. దాని అర్థం మనం పొందబోయే ఈ సిద్ధి అంతా వ్యక్తిగతము, స్వార్థపూరితమగు లక్ష్యంతో కూడినది కాకూడదు. అది దైవసాక్షాత్కారం జరుగుటకుగాను, దైవోపయోగానికై వినియోగింపబడాలి. ఈ వికాసాన్ని వ్యక్తిగత పరిపూర్ణతను పొందాలనే స్వార్థపూరిత ఉద్దేశంతో అనుసరించకూడదు. దైవకార్యాన్ని నెరవేర్చుటకే అనుసరించాలి.

కానీ, మనమీ దైవకార్యాన్ని అసలు ఎందుకు చేయాలి? మనలను మనం సిద్ధపరచుటకు...

కాదు, కానే కాదు! అది దైవేచ్ఛ కనుక. వ్యక్తిగత కారణం కోసం కానే కాదు. అలా కాకూడదు కూడ. అది దేవేచ్ఛయే. దైవకార్యం కనుకనే దానిని చేస్తాము.

ఒక వ్యక్తిగత ఆకాంక్షయో, కోరికయో, ఒక స్వార్థపూరిత సంకల్పమో దానితో మిళితమై వున్నంతవరకు, అది ఒక మిశ్రమ ఫలితాన్ని కలుగజేస్తుందే తప్ప అచ్చమైన దైవేచ్ఛను అభివ్యక్త

పరచదు. *ప్రాధాన్యతనివ్వవలసింది దైవానికి, అతని సంకల్పానికి, అతని సాన్నిధ్యానికి, అతని అభివ్యక్తతకు మాత్రమే.* ప్రతియొక్కరు ఇచ్చట నున్నది అందుకొరకే. ప్రతివారు ఆ ప్రతిరూపమే తప్ప వేరొకటి కాదు. నేను, నాది అనే భావన, అహం, వ్యక్తిగతం అనేవి ప్రవేశిస్తే సరేసరి, మనిషి తాను ఎదగవలసిన స్థాయికి ఇంకా ఎదగలేదని రుజువైనట్లే. ఇది ఒక చిటికెలో అయ్యే పని కాదు. అయినా కూడ ఇదే సత్యమని చెప్పగలను. ఈ ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రంలో కూడ కేవలం వ్యక్తిగత కారణాల కోసమో, స్వార్థపర కారణాల కోసమో సాధన చేసేవారు చాలామంది వున్నారు. (ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని ఎన్నుకొని, యోగాభ్యాసం చేసేవారి గురించి నేను చెప్పగలను.) కొందరు జీవితంపై విసుగు చెంది, కొందరు దుఃఖ భాజితులై, కొందరు ఇంకా ఎంతో తెలుసుకోవాలనే కోరికతోటి, ఇంకొందరు ఆధ్యాత్మికంగా గొప్పవారు కావాలనే తపనతోను, మరికొందరు ఇతరులకు బోధించుటకై ఎన్నో విషయాలను నేర్చుకోవాలనే కోరికతోను – వాస్తవంగా యోగాభ్యాసం చేపట్టుటకు వెయ్యినొక్క వ్యక్తిగత కారణాలుండవచ్చు. కాని భగవంతుడు నిన్ను చేరదీసి, తన సంకల్పానికి అనుగుణంగా నిన్ను తీర్చిదిద్ది, పవిత్రతను, ప్రేమాభిమానాలను నీలో పూర్తిగా నింపగలిగేలా నిన్ను నీవు దైవానికి సంపూర్ణంగా సమర్పించుకునే అతి సాధారణ మార్గాన్ని అనుసరించేవారు, ఎక్కువగా లేరు. అయినప్పటికి అదే పరమసత్యం. ఈ మార్గంలో తప్పులు దొర్లే అపాయం లేకుండ గమ్యాన్ని తిన్నగా చేరవచ్చు. But the simple fact of giving oneself to the Divine so that the Divine takes you and makes of you what He wills, and this in all its purity and constancy, well, there are not many who do that and yet this indeed is the truth; and with this one goes straight to the goal and never risks making mistakes. మిగతా కారణాలన్నీ కలగూరగంప లాంటివి. అహంభావ ఆచ్ఛాదితములై వుంటాయి. అందువల్ల అవి నిన్ను గమ్యానికి దూరంగా అటో ఇటో కొనిపోతాయి.

కాని, నీ ఉనికికిగల కారణం ఒక్కటే, నీ గమ్యం ఒక్కటే, నీ ఉద్దేశం ఒక్కటే. ఇటుపైన నీకు భగవంతునికి మధ్య తేడా తెలియనటువంటి స్థాయిని అందుకునేటందుకు నీ సర్వస్వాన్ని పరిపూర్ణంగా, నిశ్శేషంగా అతనికే అంకితం చేయాలనీ, వ్యక్తిగత స్పందనలు అడ్డుతగలకుండా నీ సర్వమూ సంపూర్ణంగా, నిశ్శేషంగా అతనిదే అనే భావనను కలిగియుండుట ఆదర్శవంతము. అదీగాక అన్నింటినుండి నీకు రక్షణ కల్పించి నీ జీవితంలోను, నీవు చేసే ప్రతిపనిలోను పురోభివృద్ధిని సాధింప వీలుకలుగజేయునది ఇదొక్కటే. అన్ని అపాయాలకన్నా మిన్నైన అపాయం నీకు నీనుండే పొంచివుంటుంది కనుక, దాని నుండి కూడ నీకు రక్షణ కల్పించేది ఇదే. నీకు నీనుండి కలిగే అపాయానికన్నా తీవ్రమైనది మరొకటి లేదు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

(*CWM* Vol. 7, pp. 191-92,)

ఆత్మ ప్రక్షాళన

నువ్వొక సమూహంలో వుంటావు. నువ్వెంత జాగ్రత్తగా వున్నా సరే. ఇతరుల ఆలోచనలు, స్పందనలు నిన్ను కలవరపరుస్తాయి. దీన్ని తప్పించుకోవాల్నంటే నువ్వు నీ ఆత్మస్పర్శను పొందాలి. ఆత్మసింహాసనంలో సుస్థిరంగా ఆసీనుడవై వుండాలి. బాహ్యాస్పందనలన్నిటిని అక్కడికక్కడే తిప్పికొట్టాలి. – సంపాదకుడు

వ్యక్తి తనను తాను పరిపూర్ణుడుగా తీర్చిదిద్దుకొనుటకుగాను, మొదట అతను తనను తాను తెలుసుకోవాలి. ఉదాహరణకు, యిలాంటి పరిస్థితి నీ జీవితంలో చాలాసార్లు తప్పక తటస్థపడి వుంటుంది. ఎవరో ఒకరు వున్నట్లుండి నిన్ను, 'నీవు అది ఎందుకు చేశావు?' అని ప్రశ్నిస్తారు. సరే, వెంటనే వచ్చే సమాధానం, 'నాకు తెలియదు'. నిన్నెవరయినా, 'దేనిని గురించి ఆలో

చిస్తున్నావు?' అని అడిగితే 'నాకు తెలియదు' అంటావు. 'ఎందుకు సంతోషంగా వున్నావు?' 'నాకు తెలియదు' – ఇదీ వరస. ఓ యాభైమందిని, ఆలోచించుకొనుటకు అవకాశమివ్వ కుండా, అమాంతంగా, 'నీవు అదెందుకు చేశావు?' అని ప్రశ్నిస్తే, వారు గనుక అంతర్గతంగా మేల్కొని వుండనట్లయితే, 'నాకు తెలియదు' అని సమాధానమిస్తారు. (ఇక్కడ నేను మాట్లాడు తున్నది ఆత్మజ్ఞాన శిక్షణ నభ్యసించినవారి గురించిగాని, తమను తాము పూర్తిగా జయించినవారి గురించిగాని కాదు. వారిని వారు సమీకరించుకొని, ఏకాగ్రతను పొంది సరైన సమాధానాన్ని యివ్వగలరు. కాని అందుకు కొంత సమయం పట్టవచ్చు.) కాని నిన్ను నీవు శ్రద్ధగా గమనించినట్లయితే యిలా జరుగుతుంది. నువ్వు ఏదో ఒకటి అంటావు. కానీ అలా యెందుకని అన్నావో నీకు తెలియదు – మాటలు నీ నోటినుండి బయటపడిన తర్వాత గానీ, నీవు చెప్పదలచినది అది కాదు అని గమనించలేవు. మాట వరుసకు, నీవు ఎవరినో చూచుటకు వెళ్లవలసివస్తే, వారితో మాట్లాడబోయే మాటలను ముందుగానే సిద్ధపరచుకుంటావు. కానీ ఆ సంబంధిత వ్యక్తి ఎదుటబడగానే, నీవేమీ అనలేవు, లేదా వేరే మాటలు నీ నోటినుండి వస్తాయి. ఎంతమేరకు యెదుటి మనిషియొక్క సాన్నిధ్యము నీపై ప్రభావము చూపి, నీవు సిద్ధ పరచుకున్న మాటలను మాట్లాడనీయకుండా ఆపిందో చెప్ప గలవా? నేను మాట్లాడేది పరస్పర ప్రభావాలు యెంత స్పష్టంగా ప్రస్ఫుటమవుతాయన్న దానిని గురించి, నీ ప్రకృతి పైన యేది పనిచేస్తుంది, యేది విఘాతాన్ని కలిగిస్తుంది అనే దానిని గురించి. ఉదాహరణకు, ఒక వ్యక్తి ఉన్నట్లుండి బాధపడటమో లేక సంతో షంతో వుప్పొంగడమో జరుగుతుంటుంది. కాని, 'ఇది ఇందువల్ల' జరిగింది అని యెవరు చెప్పగలరు? ఇది తెలుసుకోవడం చాలా కష్టం. అంత సులభమేమీ కాదు. వ్యక్తి పూర్తిగా మేల్కొని వుండాలి, నిరంతరం అత్యంత శ్రద్ధతో పరిశీలించగల స్థితిలో వుండాలి.

రోజుకు పన్నెండు గంటలు నిద్రిస్తూ మిగతా సమయంలో 'నేను మేల్కొనే వున్నాను' అని అనే వారున్నారు! రోజుకు ఇరవై గంటలు నిద్రిస్తూ మిగతా సమయం సగం నిద్రలో వుండేవారు కూడా వున్నారు!

ఇంత శ్రద్ధాపూర్వకంగా గమనించగల స్థితిలో నుండుటకుగాను, చెప్పాలంటే, నీ చైతన్యముయొక్క కేంద్రముతో నిరంతర సంపర్కము కలిగి యున్నటువంటి ఏంటెన్నా (antennae) నీకు ప్రతి చోటా వుండాలి. దీనివలన ప్రతి విషయాన్ని నీలో నమోదు చేసుకొనగలుగుతావు. క్రమపద్ధతిలో ఏర్పాటు చేసుకొనగలుగుతావు. ఈ విధంగా అయితే, ఆకస్మిక పరిణామాలు నిన్ను కలవరపరచవు. నీవు వంచింపబడవు. నీవు అన్యథా భావించబడవు. నీవు మాట్లాడాలనుకున్నది తప్ప వేరొకటి మాట్లాడవు. కాని, మామూలుగా, యెంతమంది యీ స్థితిలో మనగలరు? 'చైతన్యవంతుడగుట' అని నేనడంలోగల కచ్చితమైన అర్థం యిదే. నీ ప్రస్తుత స్థితిగతులనుండి, పరిస్థితులనుండి యెక్కువ ప్రయోజనాన్ని కోరుకుంటే, నీవు పూర్తిగా మేల్కొని వుండాలి. నీవు ఆకస్మిక సంభ్రమాశ్చర్యాలకు లోనుకాకూడదు. ఎందుకో తెలుసుకోకుండా పనులను చేయకూడదు. విషయాలపై అవగాహన లేకుండ మాట్లాడకూడదు. నిరంతరం మెలుకువతో వుండాలి.

విభిన్న వ్యక్తిత్వాలు మీలో లేవని, జీవితమంతా శక్తుల, చైతన్యముల, ప్రకంపనలయొక్క, అన్నిరకముల కదలికలయొక్క నిరంతర వినిమయములతో (exchanges) కూడినదని కూడ నీవు తెలుసుకోవాలి. ఒక గుంపులో చూడు – ప్రతి యొక్కరు త్రోసినట్లయితే అందరూ ముందుకు సాగుతారు. అందరూ వెనుకకు తగ్గితే ప్రతి ఒక్కరూ వెనుకకు వస్తారు. నీ అంతరంగంలోను, నీ చైతన్యములోను జరిగేది యిలాగే వుంటుంది. అన్ని వేళలా ఎన్నో శక్తులు, ప్రభావాలు నీపైన పనిచేస్తుంటాయి. విఘాతాలను కలిగిస్తుంటాయి. ఇది వాతావరణంలో విషవాయువు వలె వుంటుంది. నీవు పూర్తిగా మేల్కొని వుండనట్లయితే యివి నీలో ప్రవేశిస్తాయి. నీలోనికి బాగా చొచ్చుకొనిపోయి, తిరిగి నీలో నుండే వచ్చినట్లుగా

బయల్పడినట్లుగాని, వాటిని గురించిన అవగాహన నీకు కలుగదు. అధైర్యంతో ఆందోళన చెందినవారు, ఆగ్రహావేశాలతో వూగిపోతున్నవారు, విచారంతో క్రుంగిపోతున్నవారు ఎవరికైనా తారసపడినట్లయితే, వారు కూడ ఉన్నపళంగా అధైర్యపడి, ఆగ్రహించెంది, విచారానికి లోనుకావడం ఎన్నిసార్లు జరుగదు? ఇలా యెందుకు జరుగుతుందో వారికే తెలియదు. కొందరితో ఆటలాడుతున్నప్పుడు, నీవు చాలా బాగా ఆడగలుగుతావు. కాని, మరికొందరితో ఆడినప్పుడు నీవు అసలు ఆడలేకపోతావు. ఇలా యెందుకు జరుగుతుంది? దుర్మార్గానికి దూరంగా వుండే అతి నెమ్మదస్తులు సైతం యెప్పుడైనా అల్లరిమూకలతో కలవడం సంభవిస్తే, వారు కూడ అకస్మాత్తుగ కోపోద్రిక్తులవుతారు. ఇలా జరగటానికి కారకులెవరో ఎవరికీ తెలియదు; ఇది యేదో పీడగాలి వీచినట్లు వుంటుంది. ఇలాంటి ప్రకంపనలను విడుదల చేయగల వారుంటారు. ఇతరులు తెలియకుండానే వాటికి ప్రతిస్పందిస్తారు. అతి చిన్న విషయంనుండి అతిపెద్ద విషయం వరకు ప్రతీదీ యిలాగే వుంటుంది.

ఒక గుంపులో తన స్వతంత్రాన్ని నిలద్రొక్కుకుని ఉండాల్నంటే అతను తనను తాను పరిపూర్ణంగా తెలుసుకోవాలి. అన్ని మిశ్రమాలకు అతీతమైన ఆత్మను గురించి తెలుసుకోవాలి. అనగా, నేను దేనినయితే నీ అస్తిత్వపు పరమ సత్యము అని అంటానో, దానిని గురించి తెలుసుకోవాలి. సమిష్టి ఆలోచన, సమిష్టి సూచనలు, వ్యక్తిగత ఆలోచనలపై తమ తీవ్ర ప్రభావాన్ని తరచుగా కనపరుస్తూంటాయి. విశేషమేమంటే యెవరు కూడ గమనించరు. ప్రతివారు తాము 'అదే మాదిరి' గా ఆలోచిస్తున్నామని నమ్ముతారుగాని అసలు నిజం, 'అదే మాదిరి' గా ఆలోచించేది సమిష్టి గాని, వ్యష్టి కాదు. సమిష్టి యెప్పటికీ వ్యక్తికన్నా అల్పమైనదే. ఒకే వర్గానికి చెందిన ఒకే మాదిరి గుణములుగల వ్యక్తులను తీసుకో. వారు గుంపులో కలవకుండా ఏకాంతంగా వున్నప్పుడు, గుంపులో నున్న అదే వర్గానికి చెందిన యితరుల కన్నా రెండు రెట్లు ఉన్నతంగా వుంటారు. ఆ గుంపులో అస్పష్టతల మిశ్రమము

వుంటుంది. చైతన్యరహితస్థితిలోనికి తప్పక జారిపోతావు. దీనిని తప్పించుకొనుటకు ఒకే ఒక మార్గం వున్నది. తనను తాను తెలుసుకొనుట, మరింత ఎక్కువ చైతన్యముతో నుండుట, మరింత శ్రద్ధగలిగి వుండుట.

ఈ చిన్న అభ్యాసాన్ని చేసి చూడు. రోజు ఆరంభంలో ఈ విధంగా అనుకో, 'నేను మాట్లాడేదానిని గురించి ఆలోచించ కుండా మాట్లాడను' నీవు మాట్లాడేదంతా ఆలోచించే మాట్లాడ తావని నీ నమ్మకం కదూ! అది యెంత మాత్రం నిజం కాదు. నీవు యే మాటను అనుకూడదనుకున్నావో, అదే నీ నోటినుండి వచ్చేందుకు సిద్ధంగా వుండటం యెన్నోసార్లు జరుగుతుంది. దానిని బయటకు రాకుండా ఆపటానికి ఒక మనఃపూర్వక ప్రయత్నం చేయుట అనివార్యమవుతుంది.

ఆ విధంగా, క్రమక్రమంగా, నెమ్మదిగా, పట్టుదలతో, ముఖ్యంగా అతి జాగ్రత్త, అత్యంత శ్రద్ధ వున్నట్లయితే, వ్యక్తి చైతన్యవంతుడవుతాడు. తనను తాను తెలుసుకొనుటయు, తదుపరి తన మీద తాను ఆధిపత్యము వహించుటయు నేర్చుకుంటాడు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: ఎ. కైలాసపతి, జానకి

(మార్చి 2005 '*అఖిల*' నుండి)

(*CWM* Vol. 4, pp. 34-37)

గొప్ప కార్యకర్త్రిణి మహాసరస్వతి

ఈ సృష్టి ఒక నిచ్చెన లాంటిది. ఒక్కొక్క యుగంలోను, ఒక్కొక్క చేతనాస్థాయి నందుకొంటుంది. సాధారణంగా మనిషి ఒక ఆధ్యాత్మిక సోపానాన్ని అధిరోహించినప్పుడు పాత జీవితాన్ని 'దాని కర్మ ఇంతేలే' అని వదిలేస్తాడు. కాని ఇప్పుడు భూలోకజీవితాన్ని అలా వదలివేయవలసిన అవసరం లేదు. ఇప్పుడు 'మహాసరస్వతి' వచ్చి మనని అతిమానసస్థాయికి తీసుకొనిపోతోంది.

— సంపాదకుడు

చేతన ఒక నిచ్చెన లాంటిది. అది ఒక్కొక్క యుగంలోను ఒక్కొక్క స్థాయిలో రాణిస్తూ ఉంటుంది. యుగాంతంలో ఒక మహాపురుషుడుదయించి నిచ్చెన పైమెట్టు ఎక్కుతాడు. ఎవ్వరూ చూడని మరో చేతనాస్థాయినందుకుంటాడు. పదార్థమయలోకాన్ని వదిలేసి ఉన్నతస్థాయిని చేరుకోవడం సాధ్యమే. కానీ అలా చేరుకున్నప్పుడు పాతభూమికతో సంబంధం తెగిపోతుంది. ఆ విధంగా పదార్థమయ చైతన్యంతో సంసర్గాన్ని వదలకుండా ఉన్నతస్థాయిని చేరి అక్కడ నుంచి అనేక భూమికల ద్వారా అట్టడుగు చైతన్యంతో అనుసంధానం ఏర్పాటు చేయడమే యుగకర్తల ధ్యేయము. అలా చేయడంతో పై స్తరాలకూ, అట్టడుగు స్తరాలకూ అంతరం లేకుండా సంసర్గాన్ని ఏర్పాటు చేయడమే అవతార పురుషుల కర్తవ్యం. ఈ విధంగా ఒక్కొక్క అవతారం పైకి అధిరోహిస్తూ ఒక్కొక్క సోపానపంక్తిని చేరుతూ పోయినప్పుడు ఒక్కొక్క నూతన సృష్టి జరుగుతూ వచ్చింది....

నేడు పొందుతున్న స్తరాన్ని శ్రీఅరవిందులు అతిమానస మన్నారు. దీని ప్రభావంతో మానవచైతన్యం ఈ అతిమానస లోకంలోకి ప్రవేశించినప్పటికీ తన వైయక్తికరూపం వదలుకోదు. అది తిరిగివచ్చి నూతనసృష్టిని స్థాపిస్తుంది. అయితే ఇదే చరమ శ్రేణి అని మాత్రం అనుకోకూడదు. ఇంకా ఎన్నో స్థాయిలున్నాయి. ప్రస్తుతం ఆ అతిమానసాన్ని పృథ్వి పైకి తేవడానికి కృషి చేస్తు

న్నాము. తద్వారా ఈ లోకాన్ని పునర్వ్యవస్థీకరించాలనీ, సత్య పరిపాలనను పునఃప్రతిష్ఠ చేయాలనీ మా సంకల్పము. అది నిజంగా ఒక సక్రమమైన వ్యవస్థ కావాలి. ప్రతిదీ నియమిత స్థానంలో సుస్థిరం కావాలి. దీన్ని ప్రధానంగా నిర్వహించవలసిన మహాశక్తి సర్వమంగళ స్వరూపురాలైన మహాసరస్వతి.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకట్రామ శాస్త్రి

(ఫిబ్రవరి 2004 'అఖిల' నుండి)

(*CWM* Vol. 3, pp. 178-79)

అల్లకల్లోలాలనరికట్టడ మెలా?

నేటి ప్రపంచ పరిస్థితి ఏమంత గొప్పగా లేదు కదా! మరి దీన్ని బాగుచేయటమెలా? ఎటు చూసినా సమ్మెలు లేక రాజకీయ సంక్షోభాలు మన జీవితాన్ని కలవరపరుస్తూనే వుంటాయి. కేవలం డబ్బులు పంచిపెట్టడంవల్లనో లేక అందరినీ మంత్రులు చేయడం వల్లనో ఈ సమస్య తీరేది కాదు. దీనికి మూలకారణమేదో కని పెట్టి దానిని కూకటి వేళ్లతో సహా పీకేయాలి. ఈ భారాన్ని దైవం మీదనే మోపాలి. Divine will కే అప్పగించాలి. అప్పుడు Divine harmony నెలకొంటుంది. అంతా చక్కబడుతుంది.

– సంపాదకుడు

ఒక శిష్యుడు: నేడు 'ప్రపంచమంతా' సంక్షోభంలో వుందని అందరూ ఆందోళన పడుతున్నారే....

అవును, పొద్దుట లేచిన దగ్గర నుంచీ ఎటు చూచినా సమ్మెలూ, పోరాటాలూ, దౌర్జన్యాలూ, కల్లోలాలూ మన చుట్టూ పరిభ్రమిస్తున్నాయి నిజమే. వాటి కన్నిటికీ పటిష్టమైన ఓ నియంత్రణ జరగాలి. ఏ వ్యక్తులవల్ల ఈ అరాచకాలు జరుగుతున్నాయో, వారివల్లే మళ్ళీ అవి చక్కబడాలని (మేధావుల అభిప్రాయం. అది సరైనదే కాని దాన్ని మామూలుగా కాక, కాస్త వున్నతంగా

ఆలోచించవలసి వుంది. నీతిసూత్రాలూ, సాంఘిక నిబంధనలూ మొదలైనవాటితో పరిస్థితిని చక్కపెట్టాలని ప్రయత్నిస్తూ ప్రతిసారీ విఫలమైపోతున్నాం. మాటిమాటికీ అలా తల పగలకొట్టుకోవడం కంటె, ఆ పద్ధతుల్ని విడిచిపెట్టి కాస్త ఉన్నతమైన మార్గాన్ని అనుసరించాలి. అది దైవేచ్ఛకి అనుగుణమైన తాత్వికమార్గంలో వుంటే ఉత్తమ పద్ధతి అవుతుంది. అసలు ప్రస్తుతానికి కావల సిందీ జరగవలసిందీ అదే.

అలా జరిగినట్లైతే, మామూలు పద్ధతుల్ని వ్యతిరేకిస్తూన్న ఆ తిరుగుబాటుదార్లు కూడా మీ ఉన్నతాశయాన్ని గ్రహించి అదే సత్యసమ్మతమైనదని ఋజువు చేస్తారు.

ఇప్పుడు అలాంటి ముందడుగు వెయ్యవలసిన సమయం వచ్చింది.

నిర్మాణాత్మకమైన కార్యాల్ని సాధించేటప్పుడు ఈ పద్ధతి, అతి శక్తివంతమైన మంత్రంలా అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది. అయితే యిలాటి ఘనకార్యాల్ని ధార్మికులైన మేధావులు చేపట్టినప్పుడు మాత్రమే అది చైతన్యవంతమైన సత్యస్వరూపంగా అవతరిస్తుంది. ప్రస్తుతం తప్పనిసరిగా యీ రకమైన ముందడుగు పడాలి.

అసలైన పునర్నిర్మాణం జరగాలంటే, ఆ కోవకి చెందిన వారంతా చేతులు కలిపి ఐకమత్యంగా కార్యక్రమాన్ని చేపట్టాలి. నిలకడగా, నిలవలేని పాతపద్ధతుల్ని తుడిచి పారెయ్యాలి. మెరుగైన విధానాన్ని అమలుచెయ్యడం కోసం, కాలం చెల్లిన వాటిని తీసిపారెయ్యక తప్పదు.

దీన్ని గుర్తించినవారే ఆ ఆశయాన్ని నిర్వహించగలుగుతారు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: రాజేశ్వరి శంకరన్

(*CWM* Vol. 11, pp. 253)

ఆర్గనైజేషన్ లేనిదే ఏ పనీ కాదు

(Organisation: Indispensable for all Good Work)

నువ్వు ఒక చోటుకి వెళ్ళాల్నంటే తిన్నగా అక్కడకి వెడతావా లేక దిక్కు తోచకుండా అటూ ఇటూ తిరుగుతావా? అలా చేస్తే కాలయాపన అవుతుందేగాని పనికాదు. కాని మనందరం చేస్తున్న పనేమిటి? వెయ్యి పనులు చేస్తాం. అందులో మనకి పనికి వచ్చే వెన్ని? ఎక్కువగా మనని తప్పు దారిపట్టించే వృథా కార్యక్రమాలే. మనమీ ఘోరప్రమాదం నుంచి తప్పించుకోవాలి.

— సంపాదకుడు

'ఆర్గనైజేషన్' అనే పుష్పాన్ని తమరు నాకు అందజేయటంలోని అంతరార్థం తెలుపగోరుతున్నాను.

నాయనా! నీ నిత్యజీవితాన్ని క్రమబద్ధీకరించుకో. అంటే నీవు ఒక నిర్ణీతపద్ధతిలో కార్యనిర్వహణ గావించుకోవాలని గ్రహించు.

(Organise your life, your work, your consciousness.

Organisation consists in putting each thing in its true place.)

*

(Mother gave the following comments while giving the significances of the flowers.)

Organisation: Indispensable for all good work.

Organisation in the vital: indispensable for all realisations.

Organisation of details: Indispensable for all accomplishment.

Result of harmonious organisation: More effective than showy.An effective simplicity.

Organised team work: Each one in his place and all together.

Integral organisation: Preliminary necessary for transformation.

Mahasaraswati's perfection in work: Is not satisfied with makeshift.

కరుణామయీ! నా నిత్యజీవితం, నా దైనందిన వ్యవహారాలు ఒక క్రమంలో సాగటం లేదు. ఏదైనా ఉపాయం కోసం ప్రార్థిస్తున్నాను తల్లీ!

నాయనా, నీవు ప్రతి నిత్యము నీ దైనందిన వ్యవహారాలు ఒక నిర్ణీత పద్ధతిలో ఆచరించుకోవటం అవసరం.

*

ఈ దైనందిన కార్యనిర్వహణలో సమయపాలన పాటించటానికి రెండు విషయాలు గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రథమంగా, నిత్యజీవితాన్ని శోభాయమానంగా, ఒక క్రమపద్ధతిలో నిర్ణయించుకొని ఆచరించటం కాగా, రెండవది వృథా కాలయాపనకు అవకాశం ఇవ్వక పోవటమున్నూ. నలుగురు చేరినపుడు కాలక్షేపం కోసం కబుర్లు చెప్పుకోవటం ఈ కోవకే చెందుతాయి. ఈ కాలక్షేపం కబుర్లతో వృథా కాలయాపనకు అంతులేదు. ఒకమాట మీద మరోమాట. దానిపై ఇంకొకరికి మాట. ఇలా అంతులేకుండా సాగిపోతుంది వృథాగా. ఒక క్షణం ఆలోచిస్తే, కార్యనిర్వహణకు వ్యవధి తక్కువ అంటే సమయపాలన పాటించటం గాని, కార్యనిర్వహణ క్రమ పద్ధతితో ఆచరించటం లేదని గ్రహించవచ్చును. మరికొందరు మోయలేనన్ని బరువులు నెత్తికెక్కించుకుంటారు. అశక్తులౌతారు. ఈ పద్ధతి కూడా అశనిపాతమే.

ఒకానొక నిర్ణీతపద్ధతితో వ్యవహారాలు చక్కబెట్టుకొన్నప్పుడు, ప్రతి ప్రక్రియకు తగిన స్థానం తప్పక లభిస్తుంది. ఉదా: శరీర దారుఢ్యానికి ప్రతి నిత్యము 10-15 నిమిషాలు వ్యాయామం చాలు. ఈ విషయం అందరికీ అనుభవమే. శారీరక సమతౌల్యానికి ఇంతకన్నా శ్రమ అవసరం లేదు.

నీ జీవితాన్ని క్రమపద్ధతిలో ఆర్గనైజ్ చేయలేకపోవటం కేవలం ఒక మిష మాత్రమే. నీవు క్రమపద్ధతి పాటిస్తే, అన్ని పనులకు అవసరమైన వ్యవధి తప్పక సమకూరుతుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: శ్రీ శరణ్

(*CWM* Vol. 17, p. 156; Vol. 9, pp. 82-83)

క్రమశిక్షణ జీవితానికి అనివార్యం

క్రమశిక్షణ అంటే ఏమిటో మనందరికి తెలుసు. ఉదా: మన గుండె, జీర్ణకోశము మొ॥ అవయవాలన్ని వాటి వాటి విధులను సక్రమంగా నిర్వహించటం వలన ఈ ఘటం నడుస్తోంది. అలాకాక ఒక దాని కొకటి పొంతన లేకుండా వుంటే అప్రశుతులొస్తాయి. మరి మన జీవితంలో, ముఖ్యంగా బాహ్యాజీవితంలో క్రమశిక్షణను ఎందుకు పాటించకూడదు? — సంపాదకుడు

భౌతికజీవితానికి క్రమశిక్షణ తప్పనిసరి, ఉండితీరాల్సిందే. శరీరంలో అన్ని అవయవాలు చక్కగా పనిచేయడం క్రమశిక్షణ మీదే ఆధారపడింది. శరీరంలో ఏదో ఒక అవయవం లేదా ఒక భాగం తన సహజ క్రమశిక్షణను ఒక్క క్షణం పాటించకపోయినా మనిషిలో అనారోగ్యం ప్రవేశిస్తుంది.

క్రమశిక్షణ లేనిదే ప్రగతి లేదు. వ్యక్తి తనమీద తాను కఠినమైన, ఆత్మవికాసంతో కూడిన క్రమశిక్షణను విధించుకుని, ఆ నియమాన్ని పాటించినపుడు మాత్రమే మరొకరు విధించిన బంధనాయుత క్రమశిక్షణనుంచి స్వేచ్ఛను పొందగలడు.

అత్యంత ఉన్నతమైన క్రమశిక్షణ దైవానికి మనల్ని మనం సమగ్ర సమర్పణ చేసుకోవడం. ఆ సమర్పణకు ఆటంకంగా మనలో కలిగిన భావాలని, అవరోధమైన పనులను నిర్దాక్షిణ్యంగా విడిచిపెట్టాలి. ఆ సమగ్ర సమర్పణలో ఏ లోపమూ వుండకూడదు. సంపూర్ణ సమర్పణ కావాలి. అది సాధిచడానికి చాలా శ్రమించాలి. కఠినమైన క్రమశిక్షణ పాటించాలి.

(The supreme discipline is integral surrender to the Divine and to allow nothing else either in one's feelings or in one's activities. Nothing should ever be omitted from this surrender – that is the supreme and most rigorous discipline.)

సామాజిక జీవనంలోనూ క్రమశిక్షణ ఉండాల్సిందే. బలవంతులనించి బలహీనులను కాపాడ్డానికి, వారు అణచివేతకు

గురికాకుండా ఉండడానికి ఈ క్రమశిక్షణ అవసరం. సమాజంలో ఉండే వారందరూ క్రమశిక్షణను గౌరవంతో పాటించాలి.

అయితే ఈ సాంఘిక జీవనం ఆనందదాయకంగా ఉండాలంటే ఈ క్రమశిక్షణ విశాల దృక్పథం గలవారిచే విధించబడాలి. అవకాశం ఉంటె అంతటా అందరిలో ఉన్నదీ, సర్వత్రా వ్యాపించిన దైవాంశను గుర్తించి, ఆ దైవానికి తనని తాను సమర్పణ చేసుకున్నవారిని నియమిస్తే ఆ సంఘానికి పూర్తి న్యాయం చేకూరుతుంది.

ప్రపంచం ఆనందధామంగా ఉండాలంటే దైవేచ్ఛను తెలుసుకోగలిగిన వాళ్ల చేతుల్లో పెట్టాలి. అయితే ప్రస్థుతానికది సాధ్యపడదు. ఎందుకంటె అలాంటి సత్యదర్శనం కలిగినవారు చాలా తక్కువమందే ఉన్నారు. ఒకవేళ అలాంటి వ్యక్తులు ఉన్నా, వారికి ఆ విధమైన ఆశ, ఆరాటం ఉండవు.

నిజానికి ఈ రకమైన అవగాహనకు సరైన సమయం వచ్చినపుడు సహజంగా సర్వం వారి చేతుల్లోకి వెడుతుంది. అది కాలమే నిర్ణయిస్తుంది. అందాకా ప్రతి వ్యక్తియొక్క కర్తవ్యం ఆ బాధ్యతను స్వీకరించడానికి తనని తాను తయారుచేసుకోవడమే.

*

క్రమశిక్షణ లేనిదే శరీరవ్యాయామవిద్య లేదు. కఠినమైన క్రమశిక్షణ లేనిదే ఈ శరీరం పనిచేయదు. ఈ విషయాన్ని, ఈ సత్యాన్ని గుర్తించక పోవడమే రోగాలకు ముఖ్యమైన కారణం. క్రమశిక్షణారాహిత్యమే రోగాలకు నాంది.

అరుగుదల, పెరుగుదల, రక్తప్రసారం — అంతా ఒక క్రమశిక్షణే. మనం గమనిస్తే ఒక నిర్దుష్టమైన ప్రణాళిక ననుసరించి అన్నీ పనిచేస్తాయన్న సత్యాన్ని గ్రహించగలం. ఆలోచన, కదలికలు, హావభావాలు — అన్నీ ఒక క్రమశిక్షణ.... అందుకే క్రమశిక్షణాలోపం జరిగినపుడు మనిషి వెంటనే జబ్బుపడతాడు.

*

నిజమైన వివేకం మనం చేసే ప్రతి పనిలోనూ ఆనందం పొందడమే. అది సాధ్యపడాలంటె ప్రతి పనిని మన పురోభివృద్ధిలో

భాగంగా భావించాలి. పర్ఫెక్షన్ సాధించడం కష్టమైన విషయమే. పట్టుదలతో, శ్రమతో నిరంతర కృషి చేసినపుడే పర్ఫెక్షన్ అన్న బహుమతి దొరికేది.

'తాత్కాలిక సుఖాల వెంటపడడమంటె బాధల్ని తెచ్చుకోడానికి దగ్గర దారి వెతుక్కోవడమే'. నీకు నిజమైన శాంత్యానందాలు కావాలంటె నీ ధ్యాసంతా ఒకే విషయంపై ఉండాలి. అది దైవాన్ని తెల్సుకుందుకు, దైవానికి సేవ చేయడానికి నీవు ఏ రకమైన అభివృద్ధిని సాధించాలన్న విషయం. అదే ఒక దీక్షగా పాటించాలి.

TO SEEK PLEASURE IS CERTAINLY THE BEST WAY TO MAKE YOURSELF MISERABLE.

If you truly want peace and happiness, your constant preoccupation should be: "What progress must I make to be able to know and serve the Divine?"

'బాధలకి దగ్గర మార్గం తాత్కాలిక సుఖం అన్వేషించడమే' అన్నది నగ్నసత్యం. నీ చిన్న అహాన్ని తృప్తిపరచాలనుకోవడమే నీలో ఆనందం లోపించడానికి ముఖ్యకారణం అన్న విషయాన్ని ధృవపరుస్తుంది. అహాన్ని తృప్తిపరచడమంటె తప్పనిసరిగా విచారాన్ని వరించడమే అన్న విషయాన్ని స్పష్టపరుస్తోంది.

*

బాహ్యమైన, ఆంతరంగికమైన క్రమశిక్షణ లేకుండా జీవితంలో ఎవరూ ఏం సాధించలేరన్నది నిర్వివాదాంశం. అది ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోనైనా సరే, లౌకిక జీవితంలోనైనాసరే ఉండి తీరాల్సిన సత్యం. ఒక కళాత్మకమైన సృజన చేసేవారుకానీ, నలుగురుకీ ఉపయోగపడే పని చేసినవాళ్లుకాని, ఈ సత్యాన్ని తెలుసుకున్న వారే. వాళ్ళని వాళ్లు ఎలా క్రమశిక్షణలో పెట్టుకోవాలో తెలిసిన వారే అనుకున్నది సాధించగలరు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

(CWM Vol. 12, pp. 382-84; Vol. 16, pp. 123-24)

భౌతికవస్తువులు చైతన్యమూర్తులు

శ్రీమాత ఒకసారి పారిస్ నగరాన్ని విడిచి వెళ్ళిపోయేటప్పుడు తన ఇంటిలోని వస్తువుల నన్నిటిని పరామర్శించి, కృతజ్ఞతాపూర్వ కంగా వాటివద్దనుంచి సెలవు తీసుకున్నారు. భౌతికవస్తువులకు చైతన్యముంటుంది. అందుకని మనం వాటిని గౌరవంగా చూడాలి, బుజ్జగించాలి. ఒకవేళ వాటిని నిర్లక్ష్యపరచామో అవి బెడసికొడ తాయి!

— సంపాదకుడు

తాము ఉపయోగించే వస్తువులను ఎవరైనా జాగ్రత్తగా చూసుకో వటం లేదంటే అది వారి అచైతన్యానికీ, అజ్ఞానానికీ గుర్తు. తమ వస్తువులను జాగ్రత్తగా వాడుకోలేని వారికి వాటిని ఉపయోగించే హక్కుకూడా ఉండదు.

*

...మనం వాటిని శ్రద్ధగా చూసుకోవడం కేవలం మనకుండే మక్కువ కోసమని కాకుండా, అవి కూడా కొంతమటుకు దివ్య చైతన్యాన్ని వ్యక్తం చేస్తుంటాయి కాబట్టి, వాటిని జాగ్రత్తగా పదిల పరచుకోవాలి.

*

భగవంతుడు సర్వవ్యాపి. మనం అపురూపంగా పదిలపరచుకునే వాటిలోను, నిర్లక్ష్యంగా విసిరేసే వాటిలోను, మనం ఆరాధించే వాటిలోను, మన కాలికింద నలిపేసే వాటిలోను కూడా ఆయనే ఉన్నాడు. అందుకని అన్నిటిలోను మనమా భగవంతుని దర్శిం చుకుంటూ గౌరవభావంతో మెలగాలి.

*

ప్రశ్న: మనం వస్తువులను వాడే తీరు ఎలా ఉండాలి?

మొట్టమొదట వేటిని ఎలా వాడాలో తెలుసుకొని ఏమాత్రం హెచ్చుతగ్గులు లేకుండా ఆ విధంగా అవి పాడుకాకుండా అతి జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ వాడుకోవాలి.

ఉదాహరణకు ఒక కత్తెర తీసుకోండి. కత్తెర్లలో అనేక రకాలుంటాయి కదా! కాగితాలు కత్తిరించే కత్తెరలు వేరు, దారాలు కత్తిరించేవి వేరు. నీ దగ్గర కత్తెరుంటే అది దేనికి వాడేదో చూసు కొని దానికే వాడు. కోతిపనులు చేయకు. అయితే కొంతమంది సిల్కుదారాలు కత్తిరించే కత్తెరతో ఇనపతీగెలు కత్తిరిస్తారు. అవ సరమైతే డబ్బా మూతలు కూడా దానితోనే తీస్తారు! ఒకటేమిటి? అన్నిటికీ అదే ఉపయోగిస్తారు. తర్వాత కొన్నాళ్ళకి నా దగ్గర కొచ్చి "నా కత్తెర పాడైపోయింది, కొత్తది ఇవ్వండి" అంటారు. "నీవు ఇష్టం వచ్చినట్లు వాడి అది పాడుచేశావు కదా! ఇంకోటి ఇవ్వను" అని నేనంటే వాళ్ళు నివ్వెరపోతారు. ఇట్లాంటివి ఎన్నో జరుగుతుంటాయి.

ఒక వస్తువు మీద మనకుండే మక్కువవల్ల కాకుండా స్వతహాగా ప్రతి వస్తువుకీ ఉండే ప్రతిపత్తివల్ల దాన్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. ఒక వస్తువు తయారీలో ఉండే కృషి, పరిశ్రమను బట్టి దానికొక విలువ ఏర్పడుతుంది కాబట్టి మనం అది గుర్తించి దాన్ని పదిలంగా వాడుకోవాలి.

కొంతమంది చాలా నిరాడంబరంగా ఉంటారు. అత్యవసర వస్తువులు కూడ దగ్గర పెట్టుకోరు. కాబట్టి వారంతట వారే వాటిని తయారుచేసుకోవలసి వస్తుంది. అప్పుడు వారి తెలివితేట లతో కష్టపడి కావలసిన వస్తువులను తయారుచేసుకుంటారు. దానిలో ఉండే కష్టము, శ్రమ వారికి బాగా తెలియటంవల్ల వారు వాటిని ప్రాణంగా చూసుకుంటారు. వాటి విలువ వారికి బాగా తెలు స్తుంది. అటువంటివాళ్ళను నేను ఎరుగుదును. మరికొంతమంది వారి చేతిలో పుష్కలంగా డబ్బుండటంవల్ల ఇట్టే బజారుకెళ్ళి డబ్బు పారేసి కావలసినవన్నీ తెచ్చేసుకుంటారు. దానినిబట్టే వారు దాన్ని వాడే విధానం కూడా ఉంటుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 17, p. 88; Vol. 16, p. 256; Vol. 7, pp. 50-51)

ఒక అపూర్వావకాశము

(ఇది శ్రీ కపాలిశాస్త్రిగారి '*Flame of White Light*' అనే పుస్తకానికి ఎమ్.పి. పండిట్‌గారు రాసిన పీఠికలోని భాగము)

శ్రీ టి.వి. కపాలిశాస్త్రిగారు చిన్నప్పట్నుండికూడ అనేక ఆధ్యాత్మిక మార్గములను అవలంబించిన నిష్ణాతులు. అందులో మంత్రోపాసనలు, పూజావిధులు, తంత్రములు, క్రియలు ఒకటేమిటి చాలా శ్రమతో కూడిన అనేక విద్యలను అనేక సంవత్సరములు చాలా ఓపికతో అభ్యసించారు. వాటి వలన మీకేమైనా ప్రయోజనము కలిగినదా అని అడిగినప్పుడు వారు వెంటనే "ఇంకా మెల్లిగా అడుగుతున్నావా? ఇదిగో నన్ను శ్రీమాతారవిందుల పాదసన్నిధికి తీసుకొనిరావటంకంటె ఇంకేం కావాలి!" అన్నారు. వారి జవాబు "ఏమిటి, మనమిక్కడ ఇన్నాళ్లుండి ఈ విషయాన్ని గ్రహించలేక పోతున్నామే" అని నా మీద చాలా గాఢమైన ముద్రవేసింది.

భూలోకచరిత్రలో అనేక వేలసంవత్సరాలకు ఒక్కసారి కూడా రాని ఒక అపూర్వమైన తరుణంలో మనమిప్పుడు ఉన్నామన్న విషయము వారికి తెలుసు. వారి జీవితంలో ప్రతిక్షణము ఈ విషయాన్ని గుర్తుచేసుకుంటూ చాలా శ్రద్ధగా పాటిస్తూండేవారు. వారి ఉద్దేశంలో శ్రీమాత కేవలం ఒక ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తియో లేక ఋషిపుంగవురాలో కాదు. ఆధ్యాత్మిక శిఖరాల నధిరోహించిన యోగినీ కాదు. పురాణాలలో చెప్పిన అవతారంలాంటిదంతకన్నా కాదు. కొన్ని క్లిష్టసమయాలలో దేవుడు తన శక్తిని, తనలోని ఒక అంశను ఈ భూమ్మీదకు పంపించినప్పుడు మనం అవతారమంటాము. కాని ఈమె అటుల కాదు. కపాలిశాస్త్రిగారు ఆమెలోని పూర్ణావతారాన్ని గుర్తించారు. '*The Mother*' అనే పుస్తకంలో *శ్రీఅరవిందులు చెప్పినట్లు భూలోకసృష్టికి, మనుగడకు అధిష్ఠాత్రి అయిన ఆద్యశక్తీ, దైవముయొక్క సంపూర్ణావిష్కర*

ణమూ ఈమెయే. వారు ఆమె నాలుగు అంశలైన మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతుల నందరిని గురించి ఎంతో నిష్ఠగా తపస్సుచేసి దర్శించగలిగిన దిట్ట. ఈ విధంగా ఆమె చతుర్విధ చేతనారీతులను చూసారు.

ఇది '*దైవముహూర్తము*' అని శ్రీఅరవిందులు చెప్పినట్లు యుగయుగాల పర్యంతము ఈ భూలోక చరిత్రలో ఇటువంటి మహాపరిణామములు జరుగుతూనే వున్నాయి. సృష్టిని ఒక స్థితి నుంచి మరొక ఉన్నతమైన స్థితికి పరిణామము జెందే మలుపులు సంభవింపజేయుటకై దైవము ప్రత్యేకరూపములలో అవతరిస్తూనే ఉన్నాడు. కాని ఇప్పుడు జరుగుతున్నది అంతకు మించిన ఓ బృహత్పరిణామమంటే నమ్మండి! పరిణామ ప్రక్రియ ఒకానొక స్థాయికి చేరుకుంది. ప్రకృతి యుగయుగాలుగా శ్రమించి మనిషిని తయారుచేసింది. అతని ద్వారా సాధ్యమయినంత ప్రగతిని సాధించింది. ఈ స్థాయిని దాటిపోవాల్నంటే మరో ఎత్తు వేయాలి. లేనియెడల ఈ మానవావతారము ఇంతటితో అంతమై పోవాల్సిందే, నశించిపోవాల్సిందే.

అయితే ఈ భూలోకంలో పాతుకుపోయిన అజ్ఞానశక్తులకు ఈ అయోమయస్థితిని దాటి వెలుగును చూడటం ఇష్టముండదు. ఏమైనా సరే మేమిక్కడ నుంచి కదలము అని భీష్మించుకొని కూర్చుంటాయి! *వీటిని కదిలించాలంటే దేవుడు దిగిరావల్సిందే. దివ్యచైతన్యము చాలా పెద్ద ఎత్తులో వస్తేగాని ఈ కార్యము నెరవేరదు.* దీనికి ప్రత్యక్షరూపమే శ్రీమాత, భూదేవి ఆర్తికి దైవము యొక్క సమాధానము. She is the most complete embodiment of the Divine Grace so far in the history of creation – ఈ సృష్టి మొదలైనప్పటినుంచి ఇంత పెద్ద ఎత్తులో దైవమెప్పుడూ అవతరించలేదు. ఆమెది సంపూర్ణ అవతారము. ప్రకృతిని మహాప్రకృతిగా మలచి మానసిక మానవుని దివ్యమానవునిగా పరిణమింపజేయుటకు అవసరమైన 'అస్త్రశస్త్రాలతో', తాంత్రికశక్తులతో అరుదెంచిన దివ్యమూర్తి. ఈ కార్యమును నెరవేర్చుటకై పాంచభౌతికశరీర

మును ధరించి, ఎన్నో బాధల కోర్చుకొని చాలా ఓపికతో అనేక దశాబ్దాలు సాధన చేసి శ్రమించిన దివ్యమూర్తి.

The world unknowing for the world she stood.[1]

ఈ విధంగా దైవము ఒక నూతన సృజనశక్తిని – అతిమానసశక్తిని భూలోకంలోకి తీసుకొనివచ్చాడు. అతిమానస శక్తిని (Truth-Power) ఇక్కడ ప్రతిష్ఠింప చేసాడు. దీని అర్థమేమిటి? మానవుడు మానసికస్థాయి నుండి దివ్యస్థాయికి ఎదుగుటకు మార్గమేర్పబడినది. ఇక ప్రతి మానవుడు నూతన చైతన్యాన్ని, నూతన జీవితాన్ని పొందగలడు – జన్మను దివ్యచరితార్థము గావించుకొనగలడు. శ్రీమాత తన కర్తవ్యమును జయప్రదముగా నెరవేర్చారు. 24 ఏప్రిల్ 1956 నాడు ఆమె ఈ చరిత్రాత్మకమైన ప్రకటనను జేసారు:

"అతిమానసావిర్భావము ఇప్పుడొక వాగ్దానం మాత్రమే కాదు, ప్రత్యక్షసత్యము.

ఆ శక్తి ఇక్కడ పనిచేసి ఈ సృష్టినే మార్పుచేస్తున్నట్లు అందరికి విదితమౌతుంది. ఎంతటి గ్రుడ్డివారు, అజ్ఞానులైనప్పటికి ఈ విషయాన్ని గుర్తించవలసిన సమయము వచ్చితీరుతుంది."

ఆమె మానవజాతికి ఇచ్చిన వరము ఎంత అద్భుతమైనదో నీ చేతనలో ఎంత లోతుకు వెడితే అంత గొప్పగా తెలుస్తుంది. ఒక మహాశక్తి శాంతి తరంగములను నీ మీదకు ప్రసరింపజేసి నిన్ను అద్భుతమైన ఆనందంలో ముంచెత్తుతుంది. నిన్ను ముందుకు తీసుకొనిపోతుంది. శ్రీమాతను తలచుకున్నమాత్రాన, ఆమె నామమును ఉచ్చరించినంత మాత్రాన ఆమె కారుణ్యము వరదలై నీ మీదకు ప్రవహిస్తుంది. ఆహా! మన మెటువంటి దివ్యముహూర్తంలో ఉన్నాము.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి, లక్ష్మీప్రసాదమ్మ

---

[1] Sri Aurobindo (Savitri)

సమాచారపత్రం

1 జనవరి 2006: ఆశ్రమం నూతన సంవత్సర గ్రీటింగుకార్డులోని శ్రీమాత సందేశము.

"Bonne Année. "Let the past be past. Concentrate only on the Eternal"

గతం గతః. నీ దృష్టిని దైవం మీదనే కేంద్రీకరించుము.

3 ఫిబ్రవరి 2006 నాడు చాలామంది సరస్వతి పూజ చేసుకుంటారు. అది వసంతపంచమి కూడాను. అందుకని ఈ ఫిబ్రవరి 'అఖిల' మహాసరస్వతిని గురించిన ప్రత్యేకసంచికగా వెలువడుతున్నది.

21 ఫిబ్రవరి – శ్రీమాత 128 వ జన్మదిన మహోత్సవము ఆశ్రమమంలోను, దేశవిదేశాలలోని అనేక శాఖలలోను జరుపబడును. ఈ సందర్భంలో నళినికాంత గుప్తాగారు పొందిన దర్శనానుభూతి:

"చూడు, నన్ను చూడు. నేను నా నూతన శరీరాన్ని ధరించి వచ్చాను – అది దివ్యశరీరము. రూపాంతరీకరణము చెందినది. (I am here come back in my new body – divine, transformed and glorious.)

నేను నీ మదర్‌నే, మానవ శరీరధారియైన నీ పాత మదర్‌నే. నువ్వేమీ కష్టపడక్కర్లేదు. నిన్ను గురించిగాని, నీ ప్రగతిని గురించిగాని, సిద్ధిని గురించిగాని ఇతరుల విషయంలోగాని ఏ మాత్రం సందేహం వలదు. ఆత్రమెందుకు? భయం నాస్తి! నేనిక్కడున్నాను చూడు. నా వంక చూడు, నా కళ్లల్లోకి చూడు. నాలోకి పూర్తిగా ప్రవేశించు, నాలో కరిగిపో, నన్ను ప్రేమించు, నా ప్రేమకు బందీవై పో. ఇలా చేసావంటే నీ సమస్యలు తీరిపోతాయి. అన్నీ సిద్ధిస్తాయి, ఫలిస్తాయి. Forget all else, forget the world. Remember me alone, be one with me, with my love...."

28 ఫిబ్రవరి: 29 ఫిబ్రవరి 1956 నాడు జరిగిన "Supramental Manifestation upon Earth' అతిమానసావిర్భావము యొక్క